NUMER 243.

DZIENNIK POWSZECHNY

16/28 Października 1862 r.

BIURO REDAKCJI:
Krakowskie-Przedmieście
Nr. 415.
Artykuły nadsyłane do zamieszczenia w Dzienniku, nie zwracają się.

Pismo Urzędowe, Polityczne i Naukowe.

PRENUMERATA:
w Biurze Redakcji
Nr. 415.
Oraz na wszystkich Stacjach Pocztowych w Cesarstwie i Królestwie.

Prenumerata w Warszawie:
Rocznie Rs. 8.—Półrocznie Rs. 4.—Kwartalnie Rs. 2.
Miesięcznie kop. 67.—Nr. pojedynczy kop. 5.

Wtorek, 28 Października 1862.

Prenumerata na Prowincyi:
Rocznie Rs. 9 k. 20.—Półrocznie 4 k. 60.—Kwartalnie 2 k. 30.
Za przesyłkę w kopertach Kwartalnie Rs. 1.

SPIS RZECZY.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Wypis z Protokułu Sekretarjatu Stanu Królestwa Polskiego.

z Bożej Łaski
MY ALEXANDER II,
Cesarz i Samowładca Wszech Rosji,
Król Polski, Wielki Książę
Finlandzki,
etc., etc., etc.

Ukazem z d. 31 Lipca (12 Sierpnia) r. b., w miejsce Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego, ustanowiwszy oddzielny i niezawisły od Głównej zwierzchności pocztowej Cesarstwa, Zarząd Pocztowy w Królestwie,—na przedstawienie Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnika Naszego, Rozkazujemy:

Art. 1. Naczelnika Okręgu Pocztowego Królestwa Polskiego i zarazem Warszawskiego Dyrektora Poczt mianować na przyszłość Dyrektorem Poczt w Królestwie, jak to miało miejsce do 1851 r., a pomocnika Naczelnika Okręgu, Pomocnikiem Dyrektora Poczt z pozostawieniem pod jego zawiadywaniem pocztamtu Warszawskiego.

Art. 2. Wykonanie niniejszego Ukazu Naszego, który w Dzienniku Praw ma być umieszczony, poruczamy Namiestnikowi Naszemu i Radzie Administracyjnej Królestwa.

Dan w Carskiem Siele, dnia 2 (14) Października 1862 r.

(podp.) „ALEXANDER."
przez Cesarza i Króla
Minister, Sekretarz Stanu *J. Tymowski.*
Zgodno z wypisem
Sekretarz Stanu (podpisano) *Enoch.*

W dniu 14 (26) b. m. Jego Cesarska Wysokość Wielki Książę Namiestnik raczył przyjmować w pałacu Łazienkowskim profesorów Wydziału Medycznego Szkoły Głównej, przedstawianych przez p. o. Głównego Dyrektora Komisji Rządowej Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego JW. Krzywickiego. Każdego z osobna Jego Cesarska Wysokość zaszczycił rozmową, przy czem wyraził nadzieję, że pomyślny rozwój Szkoły Głównej szybkim odtąd pójdzie krokiem.

Komisja Rządowa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, na posiedzeniu swojem, w obecności JW. Naczelnika Rządu Cywilnego w Królestwie odbytem, mianowała Sędzią Szkoły Głównej p. Ottona *Fiszera*, Podsędka Sądu Pokoju Okręgu Bialskiego.

Komisja Rządowa Wyznań i Oświecenia ze względu na konieczność uorganizowania ogrodu botanicznego w ten sposób, iżby potrzebom Szkoły Głównej odpowiadał, wyznaczyła komitet pod przewodnictwem profesora *Chałubińskiego*, z profesorów Botaniki i Farmakologji złożony, któremu zarząd naczelny pomienionego ogrodu na rok szkolny 186²/₃ powierzonym zostanie.

Taż Komisja mianowała p. Augusta *Szolca*, współpracownika w zakładzie ogrodniczym braci Hoser p. o. starszego ogrodnika w ogrodzie botanicznym.

Komisja Rządowa Sprawiedliwości. — Ogłasza, iż Rada Administracyjna Królestwa postanowieniem z dnia 25 Września (7 Października) r. b. Nr. 15,472, darowiznę rs. 150, dla Szpitala Ś-go Tadeusza w Łowiczu, przez Paulinę Bednawską, wdowę, aktem na dniu 15 (27) Czerwca 1862 r. urzędownie sporządzonym, prawnie zaakceptowanym uczynioną, w myśl art. 910 K. C. z zachowaniem praw osób trzecich i pod warunkami bliżej w akcie oznaczonemi, zatwierdziła.—w Warszawie dnia 4 (16) Października 1862 roku. — za Dyrektora Kancelarji *Zaborowski* Sekr. Prezyd.

Dyrektor Kancelarji Komisji Rządowej Wyznan Religijnych i Oświecenia Publicznego, zawiadamia strony interesowane, że JW. p. o. Dyrektora Głównego Prezydującego w tejże Komisji, poczynając od dnia dzisiejszego, dawać będzie posłuchania dwa razy tygodniowo, to jest we Wtorki i Piątki (wyjąwszy przypaść mogące w tych dniach święta), w godzinie pomiędzy 12-ą i 1-ą w południe.

JW. Rzeczywisty Radca Stanu Kowalewski, Dziekan Wydziału filologiczno-historycznego Szkoły Głównej, przybył do Warszawy.

Z Petersburga, 5 Października.

Zasadnicza ustawa Reorganizacji wydziału sądowego w Rosji.

(*Dalszy ciąg*).

Część druga.

POSTĘPOWANIE KARNE.

I. Przepisy ogólne.

1. Nikt nie może być karany za przestępstwa i przekroczenia, należące do juryzdykcji władz sądowych, jeżeli nie zostanie skazany na karę wyrokiem prawomocnym właściwego sądu.

Uwaga. Władze administracyjn przedsiębiorą, w sposób prawem przepisany, środki celem zapobieżenia i położenia tamy przestępstwom i przekroczeniom.

2. Pociąganie do odpowiedzialności tych którzy dopuścili się przestępstw i przekroczeń, ma być wszczynane i dokonywane przez ustanowione do tego władze, z wyjątkiem tych prawem wskazanych wypadków, w których takowe może być przedsiębrane jedynie na skargę prywatnych.

3. Władza *oskarżająca* odłącza się od *sądzącej.*

4. Władza *oskarżająca*, czyli wykrywanie przekroczeń, należy do atrybucij prokuratorów.

5. Władza *sądząca*, czyli roztrząsanie spraw kryminalnych i wydawanie wyroków, należy do sądów, bez wszelkiego ze strony władz administracyjnych udziału.

6. Wyrok nie inaczej ma być wydawany, jak po sprawdzeniu i dopełnieniu, na posiedzeniu sądu, dowodów wykrytych przez śledztwo przedwstępne.

7. Posiedzenia sądu, z wyjąkiem wypadków wyszczególnionych w prawie, mają być publiczne.

8. Teorja dowodów, oparta jedynie na ich formalności, znosi się. Przepisy co do doniosłości dowodów sądowych mają służyć jedynie za skazówkę przy uznaniu winy lub niewinności oskarżonych, stosownie do wewnętrznego przekonania sędziów, opartego na sumie okoliczności wykrytych przy śledztwie i w sądzie.

9. Wyrok powinien być jedynie albo potępiający, albo uniewinniający oskarżonego. Pozostawienie w podejrzeniu niedozwala się.

10. W sprawach dotyczących przestępstw i przekroczeń pociągających za sobą kary połączone z pozbawieniem wszystkich praw stanu, albo też z utratą wszystkich lub niektórych szczególnych praw i prerogatyw, uznanie winy lub niewinności oskarżonych pozostawia się osobnym asesorom przysięgłym. Przepis ten atoli nie rozciąga się do spraw o przestępstwa stanu.

11. Każda sprawa ma być rozstrzyganą nie wiecej jak w dwóch instancjach sądowych.

12. Wszystkie władze sądowe obowiązane są do rozstrzygania spraw w ścisłem zastosowaniu się do myśli obowiązujących praw. Wzbrania się zawieszanie rozstrzygnięcia sprawy pod pozorem niedostateczności, braku, niejasności lub sprzeczności praw. Za naruszenie tego przepisu, winni ulegają odpowiedzialności tak samo, jak gdyby za odmowę w zadosyć uczynieniu sprawiedliwości.

13. Roztrząsanie wyroków sądowych, na mocy samego prawa, na drodze rewizyjnej, znosi się.

14. Stanowcze wyroki sądowe mogą być unieważniane jedynie na szczególnej drodze kasacyjnej.

II. O juryzdykcji.

15. Wszelki prawu przeciwny czyn ma być poszukiwany w tej miejscowości, w której popełniony został, i sądzony być ma w tym sądzie, do którego juryzdykcji miejscowość ta należy.

16. W razie łączności przestępstw i przekroczeń, sprawę roztrząsa ten sąd, do którego juryzdykcji należy najważniejsze z nich.

17. Różnice juryzdykcji co do stanów znoszą się.

18. Sprawy o przestępstwa i przekroczenia, nie wyłączone szczególnemi postanowieniami z pod ogólnej juryzdykcji, roztrząsają: sędziowie pokoju, ich zjazdy, izby sądowe i departamenta kasacyjne senatu rządzącego.

19. Do juryzdykcji sędziów pokoju należą:

1) sprawy co do mniej ważnych przestępstw i przekroczeń, za które prawo oznacza tylko:

napomnienia, uwagi i nagany;

kary pieniężne, których najwyższy stopień nie przenosi 300 rs.;

zamknięcie (do 3 miesięcy) lub kary je zastępujące;

2) sprawy co do takich przestępstw lub przekroczeń, które wszczęte li tylko na skutek skargi osób obrażonych lub pokrzywdzonych, mogą być przerwane przez ugodzenie się (ust. o karach art. 171), i

3) sprawy o kradzież, oszustwo, kradzież leśną, przywłaszczenie rzeczy znalezionych i inne przestępstwa tego rodzaju, spełnione przez osoby, podlegające za te przeciwne prawu czyny, zamknięciu w domu roboczym.

20. Przestępstwa i przekroczenia, za które w prawach postanowiono: zakaz prowadzenia handlu lub przemysłu albo też zamknięcie zakładu handlowego i przemysłowego, nie podlegają juryzdykcji sędziów pokoju.

21. Do juryzdykcji sądów okręgowych należą wszystkie sprawy co do przestępstw i przekroczeń nie należące do juryzdykcji sędziów pokoju.

22. Do juryzdykcji izb sądowych należą:

1) sprawy z apelacji i protestacji przeciwko wyrokom sądów okręgowych, i

2) rozpoczynane w izbie, według oddzielnej procedury, sprawy: a) o przestępstwa stanu, i b) o przestępstwa i przekroczenia w urzędowaniu.

23. Do juryzdykcji kasacyjnych departamentów rządzącego senatu należą:

1) sprawy ze skarg i protestacij za jawne naruszenie, przy wydawaniu ostatecznych wyroków, właściwego znaczenia prawa;

2) prośby i przedstawienia o przejrzenie, na podstawie nowo wynalezionych dokumentów, wyroków, które uzyskały prawomocność, i

3) takie sprawy o przestępstwa i przekroczenia w urzędowaniu, które wyraźnie zastrzeżone zostały departamentom kasacyjnym, przez oddzielną procedurę.

III. Postępowanie sądowe przed sędziami pokoju.

24. Sędzia pokoju przystępuje do roztrząsania spraw o przestępstwa i przekroczenia należących do jego juryzdykcji:

1) na skargę osób, które od przestępcy doznały szkody, pokrzywdzenia lub obelgi;

2) na zawiadomienie władz policyjnych lub innych, o ujawnionych przez nie, lub doszłych do ich wiadomości przestępstwach lub przekroczeniach podlegających dochodzeniu bez skargi osób prywatnych; i

3) bezpośrednio w skutku osobistego dostrzeżenia przez sędziego, przestępstw lub przekroczeń naruszających porządek społeczny lub przepisy policyjne.

25. W sprawach wszczętych skutkiem skargi osób prywatnych, które mogą być przerwane przez ugodę, sędzia pokoju stara się o pogodzenie skarżącego z obwinionym, a w razie niepowodzenia w tym względzie, wydaje wyrok uzasadniony jedynie na dowodach podanych przez strony.

26. Kiedy w sprawach, roztrząsanych przez sędziego pokoju, okaże się potrzeba obejrzenia miejsca lub badania na miejscu, to czynność tę odbywa albo sam sędzia pokoju, albo za jego zleceniem urzędnicy policji miejscowej.

27. Sędzia pokoju roztrząsa wszystkie sprawy ustnie, zapisując wyrok do ustanowionej w tym celu księgi.

28. Sędzia pokoju oznacza kary na winnych na zasadzie obowiązujących praw, lecz ma prawo zmniejszania kary o jeden lub dwa stopnie, jeżeli przestępstwo lub przekroczenie po raz pierwszy było popełnione.

29. Co do skazanych na zamknięcie w domu roboczym, sędzia pokoju nie wyrzeka w wyroku pozbawienia ich należnych im praw i prerogatyw.

30. Wyroki sędziego pokoju, wyrzekające naganę, uwagi i napomnienia, karę pieniężną nie wynoszącą 15 rs. od jednej osoby, i areszt do trzech dni, lub kary go zastępujące, uważają się za stanowcze i nie mogą być skarżone. Co do wszystkich innych wyroków służy prawo apelacji.

31. Sprawy z apelacji od wyroków przedstanowczych sędziów pokoju, roztrząsają zjazdy sędziów pokoju.

32. Stanowcze wyroki sędziego pokoju, egzekwują się na mocy jego rozporządzeń. *(d. c. n.).*

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Wykonanie prawa o Radach Powiatowych.

W dniu 22 Września r. b. zebrane w Gubernjach Lubelskiej i Augustowskiej, Rady Powiatowe, rozpoczęły czynności, prawem im wskazane:

Oprócz wyborów, o których już wiadomość podaną została, powołały także Rady członków do rozmaitych gałęzi służby publicznej, w art. 14 ustawy wymienionych. Skwapliwość, z jaką wszyscy prawie członkowie na obrady pospieszyli, jest dowodem, że kraj ocenia jak należy, przypuszczenie żywiołu obywatelskiego do udziału w administracji miejscowych interesów powiatów.

Obrady trwały: w Lubinie dni 6, w Hrubieszowie dni 6, w Powiecie Zamojskim w Janowie dni 4, w Krasnymstawie dni 4, w Biały dni 6, w Łukowie dni 5, w Radzyniu dni 4, w Siedlcach dni 6, w Augustowie dni 9, w Łomży dni 5, w Sejnach dni 9, w Kalwarji dni 8, w Marjampolu dni 8.

Pierwsze te posiedzenia Rad Powiatowych uważać należy po większej części za przygotowawcze do rozwoju dalszych ich działań;—wyznaczone z grona Rad delegacje, mają przysposobić materjały do obrad nad ważniejszemi przedmiotami, i wtenczas dopiero znajdą się Rady w możności, przekazanym im czynnościom wyrazistszy nadać kierunek.

Obecnie zruciły one niektóre zarysy pojedynczych lub ogólnych potrzeb każdej miejscowości, zastanawiając się, w myśl prawa: nad stanem szkół elementarnych i sposobami podźwignienia oświaty ludowej; nad stanem kościołów, cmentarzów, miast i budowli miejskich, dróg i szarwarków, więzień i innych zakładów; nad potrzebami uregulowania jarmarków i targów i t. p. Rozpoznały także etaty miast Rad miejskich na mających; pouchwalały roboty melioracyjne po tychże miastach; wynurzyły opinje nad rozmaitemi przedmiotami przez władze w tym celu im komunikowanemi.

Obraz działań Rad powiatowych na pierwszem ich zebraniu przedstawia się w następującem sprawozdaniu.—

SZKOŁY.

Co do Gubernji Lubelskiej.

Uważając oświatę i umoralnienie ludu za najpierwszą potrzebę społeczną, wszystkie bez wyjątku Rady Powiatowe zwróciły baczną uwagę na konieczną potrzebę upowszechnienia szkółek początkowych i elementarnych w zastosowaniu się do zasad wskazanych prawem o wychowaniu publicznem.

Rada powiatowa Krasnystawska.

Szkółki, ochronki i wykształcenie kobiet wiejskich, jako gospodyń i matek rodzin, uznała za jedną z pierwszych potrzeb społecznego odrodzenia. Jako środki ku temu, nim nowe prawo o wychowaniu dostarczy potrzebnych nauczycieli, wnosi, aby w obecnej chwili wybór ich po wsiach od właścicieli, po miasteczkach zaś od Rad Powiatowych zależał. Do wprowadzenia pierwszych zarodków oświaty, uważa Rada za konieczne prawo przymusu. Na utrzymanie szkółek elementarnych proponuje Rada opłatę od uczącej się młodzieży, chociażby najmniejszą i użycie pewnej części funduszów suprymowanych; dochody z kar egzekucyjnych; podwyższony jeden procent od funduszów remanentowych kas miejskich po zamianie remanentów na listy zastawne.

W szczególności przemawiała Rada Powiatowa za potrzebą przywrócenia szkoły o 4-ch klasach w Chełmie; mieszkańcy miasta i okolicy gorąco tego pragną, a Rada tem żywsze znajduje pobudki popierania ogólnych życzeń, że szkoła ta wiekowem istnieniem i zasługą zespoliła się niejako z ziemią Chełmską. Familja Wolskich sprowadzając XX. Pijarów do kolegjum swojej fundacji, dała jej niegdyś początek, a r. 1833 zamknął jej wpływ zbawienny, bez względu, że miasto i okolica posiada wszystkie warunki do przyjęcia i korzystania z dobrodziejstwa nauki. Dzisiaj, gdy i ludność miasta się podniosła, gdy mieszkańcy wyznania mojżeszowego pozbyli się wstrętu posyłania swych dzieci do zakładów publicznych; gdy włościanie ustaleni w bycie materjalnym poczują bezwątpienia konieczność oświaty i z dzieci swoich uczni dostarczą; gdy wreszcie ustanowienie kapituły Unickiej, otworzenie seminarjum i napływ Duchowieństwa tego obrządku, coraz więcej mnoży liczbę chętnych do pracy umysłowej, — otworzenie szkoły stało się upragnionem. Rada Powiatowa sądzi, że wniosek jej tem prędzej znajdzie uwzględnienie u Władzy, że i materjalna strona niesie ku temu swoją pomoc, przedstawiając gotowy budynek po dawnych szkołach pozostały,—miejscowość tańszą od wielu innych, oraz gotowość miasta i okolicy w niesieniu swych ofiar na powiększenie etatu, gdyby tego Władza zażądała.

Podniesienie się ludności tak miasta Chełma jak i innych, szczególniej wzrost ich liczebny w klasach rzemieślniczych, zwrócił uwagę Rady na konieczność podniesienia umysłowego czeladzi rzemieślniczej, a to kosztem opłat kanonowych, z których, zdaniem Rady, pewna część na moralną ich korzyść obróconą być winna. Szkoły więc niedzielne tym funduszem wsparte, wyłącznie dla nich poświęcone, a opieką Duchowieństwa w życiu utrzymane, wielkąby oddały krajowi usługę. Objawiła zatem Rada życzenie, aby jej wolno było uczynić w tym względzie odezwę do Duchowieństwa, celem zjednania jego pomocy, w rzeczy, gdzie nie nakaz, ale jedynie przekonanie i poświęcenie pomyślny skutek zapewnia.

Rada powiatowa Bialska.

Objawiła zdanie, że dla podniesienia oświaty ludowej należałoby: znieść różnice, między szkołami łacińskiemi i greko-unickiemi; zwolnić żydów po miastach od składek na szkółki chrześcjańskie, z obowiązkiem zakładania własnych szkółek, gdzieby wykładowym językiem był Polski; poddać one wraz z innemi pod nadzór Rady Powiatowej; ustanowić Dozory szkolne tymczasowe, oraz zobowiązać obywateli i Duchowieństwo do wzięcia szczerego udziału w krzewieniu oświaty. Na nauczycieli, zdaniem Rady, należałoby wyznaczać osoby bez różnicy obrządku, a wyrzeczenie co do ich kwalifikacji pozostawić Rektorowi najbliższej szkoły. Fundusze na szkoły elementarne pragnie Rada utrzymać pod własną kontrolą; posyłanie dzieci do szkółek uczynić obowiązkowem; dobra rządowe, donacyjne i właścicieli cząstkowych podciągnąć pod obowiązek wspierania oświaty elementarnej, oraz obracać na tenże cel fundusze z dóbr suprymowanych. Szkołę pedagogiczną w Biały chciałaby Rada Powiatowa mieć pod własnym nadzorem; zaprowadzić przy szkółkach ogrody i przyrządy gimnastyczne. Wyznaczona z grona jej delegacja ma podać bliższe pod względem oświaty ludowej wnioski i złożyć jej wiadomość tak o stanie szkółek, jak i o funduszach.

Do Rady Powiatu Łukowskiego, wystąpili mieszkańcy m. Łukowa, o utworzenie szkół w Łukowie. Rada mając na względzie: że miasto to otoczone jest wsiami zamieszkałemi przez drobną szlachtę, pozbawioną środków posyłania dzieci do miejsc odległych; że posiada odpowiedni na to lokal w gmachu Pijarów; że ma zapis na 12 stypendjów, przychylnie się za żądaniem mieszkańców oświadczyła.

Do wyświetlenia funduszów edukacyjnych i do przedstawienia stosownych wniosków, wyznaczyła Rada delegatów; z szczegółowych zaś przedmiotów, oświadczyła się za zmianą dotychczasowego nauczyciela szkoły elementarnej w Garwolinie.

Rada Powiatowa Lubelska, jako środki do szerzenia pomiędzy ludem wiejskim oświaty podaje: zakładanie szkółek elementarnych po wszystkich wsiach najmniej 50 domów mających, i przymusowe posyłanie dzieci na naukę, pod karą pieniężną na rodziców. Nim zaś wnioski te uwzględnione zostaną, i nim właściwe źródła obmyślane będą, Rada mająca na uwadze brak nauczycieli wiejskich z kwalifikacją prawem wymaganą, a ztąd udaremnione usiłowania pojedyńczych obywateleli o krzewienie oświaty wśród ludu, wystąpiła z wnioskiem: o dozwolenie zajmowania kształceniem się młodzieży wiejskiej każdemu umiejącemu biegle czytać i pisać, znającemu cztery działania arytmetyczne, katechizm, i mogącemu złożyć świadectwo moralnego sprawowania się, pozostawiając proboszczom i właścicielom dóbr ocenienie zdolności osób do prowadzenia szkółek.

Zwracając uwagę, na potrzebę wznowienia szkoły powiatowej w Opolu, uznała Rada: że szkoła w tem mieście z powodzeniem istnieć może; dawniej bowiem miewała przeszło 200 uczniów, odległą jest od innych szkół, a w samem nawet mieście, jakkolwiek ubogiem, istnieją odpowiednie do podtrzymania szkół żywioły, skoro jak przekonywa doświadczenie, sami mieszczanie kilkudziesięciu uczniów do szkół publicznych posyłają.

Rada Powiatu Radzyńskiego, przed wystąpieniem z wnioskiem co do szkół elementarnych, uważając przedmiot ten za bardzo ważny, postanowiła zbadać przedewszystkiem przez swych członków potrzeby tych szkół bez różnicy obrządku, o stanie ich przekonać się na miejscu i propozycje pod tym względem na przyszłem posiedzeniu złożyć.

Obecnie zaś ograniczyła się Rada na ogólnej uwadze, że na potrzeby szkół najwłaściwiej użyć fundusze suprymowane, i że konieczną byłoby rzeczą zaprowadzenie szkoły powiatowej w Radzyniu.

Rada Powiatowa Hrubieszowska, przystępując do obmyślenia środków rozszerzenia i utrzymania szkół elementarnych, zwróciła uwagę współobywateli na ważność tego przedmiotu z oświatą i całą przyszłością ludu związek mającego, czynny i skuteczny ich w tej mierze udział za obowiązek krajowy uznając. Zbadanie obecnego stanu szkółek i postawienia wniosków co do dalszego ich rozwoju, na przeważnym w tym względzie wpływie Duchowieństwa opartego, jednemu z członków swoich poruczyła. Tymczasowie dla prędszego obsadzenia odpowiednimi nauczycielami szkółek elementarnych, Rada uczyniła wniosek, aby do stanowczego wyrzeczenia kwalifikacji kandydatów do tego zawodu, rektor szkoły Hrubieszowskiej otrzymać mógł upoważnienie.

Jako najskuteczniejszy środek rozszerzenia oświaty pomiędzy ludem wiejskiem, *Rada Powiatu Zamojskiego* uznała: zaprowadzenie szkółek elementarnych w każdej ludniejszej wiosce; przymus co do uiszczania składek i posyłania dzieci do szkółek; pomoc właścicieli ziemskich w przeznaczeniu dla nauczycieli mieszkania i ogrodu, a to niezależnie od składek, jakie z rozpisu na nich przypaść mogą. Badając potrzeby pojedyńczych miejscowości, Rada uchwaliła, aby szkółka elementarna w Tarnogrodzie, tak dla mieszkańców obrządku łacińskiego, jako też dla unitów i starozakonnych była jedna; aby z powodu przeważającej ludności obrządku łacińskiego, przełożony nad szkołą elementarną był także nauczycielem dla unitów i żydów; aby tenże przewodniczył w szkole, w miejsce diaka cerkiewnego, któremu zdaniem Rady należałoby poruczyć tylko wykład języka słowiańskiego i rytuału cerkiewnego dla młodzieży obrządku unickiego.

Takież same wnioski poczyniła Rada co do szkółek w Szczebrzeszynie i Tomaszowie.

Mając sobie przedstawione żądanie mieszkańców zniesienia szkoły elementarnej w Józefowie Ordynackim, Rada żądanie to odrzuciła, a natomiast postanowiła wezwać opiekuna, aby się starał skłonić mieszkańców do chętniejszego jak dotąd posyłania dzieci na naukę.

Projekta etatów szkół elementarnych w Urzędowie i Biłgoraju, Rada przyjęła bez zmiany; podobny zaś projekt dla szkoły elementarnej m. Goraja zwróciła bez zatwierdzenia, z powodu, że miasto to w stosunku swej ludności zbyt małą opłaca składkę. Żeby więc składkę tę podnieść do sumy, któraby wszystkim nieodzownym potrzebom szkoły zadość uczynić mogła, uchwaliła Rada Powiatowa, delegować jednego ze swych członków dla naradzenia się z mieszkańcami i sporządzenia stosownego protokułu.

KOŚCIOŁY.

Z szczególniejszą troskliwością badały Rady stan kościołów, cmentarzy, zabudowań plebańskich i funduszów na utrzymanie ich przeznaczonych. Początkowanie w tych szczegółach uznały Rady za rzecz dozorów kościelnych.

Rada Powiatu Łukowskiego zastanawiając się nad położeniem kościołów, uważała przedewszystkiem za potrzebne rozszerzenie atrybucij dozorów. W tym celu wystąpiła z wnioskiem: aby Burmistrzów miast i zastępców Wójtów gmin od przewodniczenia w dozorach kościelnych uwolnić, a w ich miejsce obowiązki te okolicznym obywatelom poruczyć; aby dozorom kościelnym zapewnić możność dysponowania funduszem pokładnego do wysokości rs. 100, któreby też dozory za odniesieniem się do Banku same podnosiły, a z użycia Radzie Powiatowej rachunki składały; aby fundusz pokładnego służył nie tylko na utrzymanie cmentarzy, ale także na gwałtowne reperacje kościołów, *np.* w razie mniejszych szkód z pogorzeli, uszkodzenia przez burzę i t. p.

Rozbierając kwestję Dozorów kościelnych, *Rada Powiatu Krasnystawskiego* wykazała potrzebę odnowienia onych przez wybory. Kolator jako naturalny prezes Dozoru, dziekan, ościenni właściciele parafję składający, rozsądniejsi i trzeźwi włościanie, po dwóch z każdej gminy,— oto są żywioły, z których zdaniem Rady, Dozory kościelne przez wybór wyjść powinny.

Wszystkie fundusze kościelne, z jakiegobądź źródła pochodzące, czy to z spadku po duchownych, czy z pokładnego, obecnie w Banku składane, należałoby zdaniem Rady, po zamianie na listy zastawne, wyższy procent zapewniające, przenieść do kas rządowych, z wolnością podnoszenia onych przez Dozór kościelny na reperacje lub budowle, koniecznością miejscową wskazane, a przez Radę Powiatową zatwierdzone.

W parafjach, gdzie Rząd jest Kolatorem, albo ma obowiązek przyjęcia udziału w kosztach reperacji lub nowej budowy, fundusz jaki do złożenia na Rząd przypadnie, winien być zdaniem Rady, najpóźniej w miesiąc od chwili zażądania go przez Dozór kościelny, wyasygnowany, a to dla spieszniejszego wykonania robót niecierpiących zwłoki i grożących częstokroć podwojeniem kosztu.

Uważała także Rada, że członkom Dozoru kościelnego za porozumieniem się z Proboszczem, powinnoby być pozostawione urządzenie wewnętrzne w kościołach obudwóch obrządków, bez uzyskania na to pozwoleń od władz świeckich. W razie zachodzącej potrzeby restauracji budynków kościelnych, po sporządzeniu kosztorysu przez budowniczego i rozkładu składki, Dozorowi kościelnemu powinnoby służyć prawo natychmiastowego ściągnienia jej, choćby drogą egzekucji. Przy wykonywaniu restauracji oświadczyła się Rada za przedsiębraniem onych sposobem administracyjnym, pod nadzorem członków dozoru, którzy z wydatków przed Radą Powiatową usprawiedliwić się mieliby obowiązek. W ogólności przy wszystkich robotach kościelnych, Rada Powiatowa przekłada sposób administracyjny nad drogę przedsiębierstwa spekulacyjnego, zachowując wszakże Dozorom możność użycia tego środka, gdyby takowy wypadł na korzyść funduszów parafjalnych.

W niektórych miejscowościach kościoły parafjalne mieszczą się w świątyniach, pozostałych po zakonach, niegdyś bogatych, a dziś zniesionych; wspaniałość tych budynków zagrożona jest częstokroć zupełną ruiną, której szczupłe fundusze parafjalne zapobiedz nie są w stanie. Jedyną więc drogą ocalenia tych świętych pomników, widzi Rada w stałym funduszu, któryby Rząd na restauracje podobnych świątyń wyznaczył. Parafjanie, zdaniem Rady Powiatowej, powinniby być także do współudziału w kosztach pociągnięci, lecz nie więcej, jak do wysokości stałych rocznych podatków.

Wreszcie Rada oświadczyła, że pragnęłaby widzieć się umocowaną do stanowczego rozstrzygania wszystkich sporów, mogących wyniknąć w stosunkach Dozorów z parafjanami.

Doświadczenie przekonało *Radę Powiatu Radzyńskiego*, że budowa i restauracja kościołów oraz zabudowań plebańskich dopełniane drogą entrepryzy, przechodząc długi szereg władz Administracyjnych, powodują szkodliwą zwłokę.— Dla zaradzenia temu Rada Powiatowa wystąpiła z wnioskiem: aby kosztorysy na budowę kościołów, cmentarzy, szkół, więzień i t. p. przez budowniczych powiatowych sporządzone, po przyjęciu onych przez Radę Powiatową ostatecznie przez Rządy Gubernialne decydowane były; nie mniej, aby wszelkie przepisy atrybucij Dozorów kościelnych dotyczące, w jedną całość zebrane i tymże Dozorom komunikowane zostały;— co tem pożądańszem jest w gubernji Lubelskiej, że tam, po spaleniu archiwum Rządu Gubernialnego kompletowanie przepisów przez pojedyncze Dozory stało się niepodobieństwem.

Pod względem kościołów, plebanij, cmentarzy i Dozorów kościelnych, *Rada Powiatu Bialskiego* objawiła życzenie, aby Dozory kościelne przynajmniej 2 razy do roku spisywały dokładne protokuła o stanie zabudowań i o wszystkiem co ma związek z dobrem i pomyślnością kościoła i parafji; również aby także 2 razy do roku, raporta o tem Radzie Powiatowej składały. W Dozorach cerkiewnych, zdaniem Rady, powinni mieć udział nietylko włościanie posiadacze gruntów, ale i właściciele ziemscy, wyższe składki na zabudowania plebańskie opłacający, wybór zaś członków Dozorów kościelnych, dziać się powinien za współudziałem wszystkich parafij, a nie być dowolnie stanowionym przez dziekana i kolatora. Wznoszenie i reperacje kościołów obu obrządków, niemniej stawianie zabudowań plebańskich i ogradzanie cmentarzy, rzeczą jest Dozorów kościelnych, przy pomocy komitetu z grona parafjan wybranego, oraz budowniczego powiatu lub innego technika. Zatwierdzanie rozkładów, kosztorysów i protokułów odbiorczych, pragnie Rada sobie zachować, w razie tylko nieporozumień, pozostałaby stronom droga odwołania się do Władzy wyższej.

Z 48-iu parafij unickich, w 16-tu nie ma ani proboszczów, ani administratorów w miejscu mieszkających;— pochodzi to głównie ztąd, że probostwa nadzwyczaj szczupło są uposażone. Okoliczność ta spowodowała Radę do wniosku: aby zaprojektować konsystorzowi Chełmskiemu, czyliby się nie znalazł skłonnym, te z parafij, które nie mają 500 dusz ludności, wcielać do sąsiednich i przyległych; uznała także Rada za stosowne wystąpić, z przełożeniem, aby stawianie ikonostasów, dobrej woli parafjan było pozostawione, co nawet, jak uczy doświadczenie, ochroniłoby nieraz Skarb od zbytecznego wydatku.

Cmentarze otwarte, uchwaliła Rada, jak najprędzej ogrodzić, bądź murem bądź kamieniami, parkanem lub płotem, bądź też opasać okopem z ziemi; w każdym zaś razie postanowiła przestrzegać, aby cmentarze drzewami obsadzane były.

Do ułożenia statystyki kościołów, cmentarzy i zabudowań plebańskich obu obrządków, wyznaczyła Rada z grona swego delegację, zadaniem której będzie także przedstawianie ulepszeń ku dobru parafjan i kościołów. (*d. c. n.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Ogólne Sprawozdanie.

Tygodnik paryzki *Esprit public*, uchodzący za półurzędowe pismo, na podstawie listów prywatnych z Rzymu, zapewnia, że M-gr Merode bezzwłocznie opuści Rzym, i nie będzie tym sposobem stawał już na przeszkodzie nowym pojednawczych usiłowaniom Francji przy dworze rzymskim.

Tenże tygodnik utrzymuje, że projekt odpowiedzi na okólnik jenerała Durando, ułożony przez p. Drouin de Lhuys, był roztrząsany już i przyjęty na radzie ministrów. Odpowiedź ta ograniczająca się ogólnikami w duchu okólnika p. Drouin de Lhuys, przypomina list Cesarski do p. Thouvenela i dodaje, iż będą przedstawione nowe projekta pojednawcze Stolicy Apostolskiej. Według tego zatem, wiadomość podana przez *La France*, jakoby rząd francuzki miał domagać się unieważnienia uchwały parlamentu turyńskiego ogłaszającej Rzym za stolicę, byłaby mylną.

Odpowiedź p. Drouin de Lhuys, wszakże nie tak prędko dostanie się do Turynu, jeżeli wierzyć wiadomości podanej przez *Pays*, że wyjazd p. Sartiges do Turynu odroczony został do pierwszych dni grudnia, bowiem odpowiedź tę może zakomunikować jen. Durando, tylko poseł francuzki w Turynie.

Korespondencje paryzkie donoszą, że rząd francuzki usilnie stara się skłonić dwory wiedeński i madrycki, do poparcia w Rzymie jego projektów pojednawczych. Też same korespondencje dodają, że pomiędzy p. Drouin de Lhuys a p. Persignym zaszły nieporozumienia i że stronę tego ostatniego trzyma p. Fould.

We Włoszech ciągle zajmują się terminem zwołania parlamentu. Powszechnie utrzymywano, iż izby będą zwołane w drugiej połowie listopada, bo p. Ratazzi chciał wprzód poznać istotne zamiary Cesarza Napoleona, do czego by mu posłużyły instrukcje p. Sartiges i odpowiedz gabinetu francuzkiego na okólnik jenerała Durando. Odroczenie wyjazdu p. Sartiges z Paryża, może wpłynąć i na odroczenie odpowiednie terminu zwołania parlamentu.

W Serbji krążą pogłoski o zmianach w gabinecie i ustąpieniu z niego p. Garaszanina. Lecz z drugiej strony zapewniają, że minister ten, który nie chciał z początku przyjąć udziału w gabinecie, teraz nie chce na siebie wyłącznie przyjąć roli kozła ofiarnego. Turcy w Sokole nie chcą słuchać rozkazu sułtana, polecającego im wyprowadzić się z Serbji, i zdaje się, iż raczej pozostaną pod juryzdykcją serbską, a miejsca swego pobytu nie opuszczą.

Wiedeńska izba niższa stara się wszelkiemi środkami konstytucyjnemi zapewnić sobie właściwe stanowisko, a odroczeniem rozpraw o podwyższeniu podatków, do czasu, dopóki budżet z roku 1862 nie będzie zatwierdzony, skłoniła hr. Rechberga do zgodzenia się na zaprojektowane przez nią wykreślenie dodatku nadzwyczajnego dla posła w Rzymie. Izba wyższa wprawdzie dodatek ten przywróciła, lecz teraz zdaje się, kiedy hr. Rechberg zgodził się na wykreślenie, nie będzie się upierać w swym zdaniu.

(*Ind. b., W. Z.*).

Anglja.

Londyn, 22 Października. Burzliwy stan morza zatrzymuje dotąd Królowę Wiktorję w Brukseli. Burza zrządziła wielkie na brzegach połączonych królestw szkody, pomimo iż wydział handlu ostrzegł zawczasu rozmaite porty o niebezpieczeństwie grożącem z powodu zbliżania się burz, jakie srożą się zwykle przy porównaniu dnia z nocą. Niejedna atoli katastrofa została w ten sposób uniknioną, a starzy rybacy, nawet najbardziej przesądni, przyjmują obecnie z mniejszą niż poprzednio pogardą ostrzeżenia admirała Fitzroy.

Hr. Granville, ktory ostatni z liczby członków gabinetu towarzyszył Królowej zagranicą, wrócił onegdaj do Londynu. Kilku także innych ministrów przybyło z prowincji do stolicy, a ci którzy opóźnili się, spodziewani są tu dziś wieczorem lub jutro z rana, gdyż na dzień jutrzejszy zapowiedziano zostało posiedzenie rady ministerjalnej. Niektórzy atoli członkowie gabinet udadzą się znowu na prowincję, lecz stawiać się będą na posiedzenia rady ministerjalnej, które w ten sposób odbywać się będą regularnie.

W ciągu ubiegłych kilku miesięcy dokonano w Anglji rewizję list wyborczych. Przy tej sposobności stronnictwo liberalne rozwinęło większą niż zwykle działalność, a rezultata zdają się za niem przemawiać. Na przyszłych wyborach powszechnych, stronnictwo to spodziewa się pozbawić torysów reprezentacji kilku hrabstw. Wielkie w tym duchu usiłowania będą czynione i mówią już o kandydaturze jednego z wnuków lorda Palmerstona w hrabstwie Hersford.

Pan Laing b. minister skarbu w Indjach Wschodnich, nie przestaje powstawać silnie na sir Charles Wood'a, ministra do spraw indyjskich. W odpowiedzi na adres nadesłany mu z Kalkuty z powodu jego usunięcia się od spraw, p. Laing oskarża sir Charles Wood'a i radę indyjskąo obalenie dzieła zmarłego hr. Canning'a pod wszystkiemi najważniejszemi względami i o dążenie do unicestwienia powagi wice-króli i do skoncentrowania w biurach westminsterskich całego zarządu państwem kolonjalnem. W odpowiedzi tej powiedziano między innemi: „Indje mogą być z pożytkiem rządzone jedynie przez władzę miejscową, zdolną ocenić bezpośrednio korzyści i prawdziwe interesa ludności; należałoby przetoograniczyć ile możności wpływ kraju macierzystego na odległy kraj." Lecz twierdzeniu temu zadaje fałsz opłakany stan skarbu indyjskiego, który dzięki jedynie krajowi macierzystemu został usunięty, nie bez znacznych dla skarbu angielskiego strat. Rządowi przeto angielskiemu niepodobna zaprzeczyć prawa kontroli i mięszania się do spraw, za które jest bezpośrednio odpowiedzialnym. Przyjaciel sir Charlos Wooda wynurzają przekonanie, że ministrowi temu nie trudno będzie uspawiedliwić się w obec parlamentu z czynionych mu przez p. Laing zarzutów.

Austrja.

Wiedeń, 25 Października. Na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia komisji finansowej na r. 1863, stały rozprawy nad projektem do prawa dotyczącego podwyższenia podatków stałych. Ważny ten przedmiot ściągnął na posiedzenie znaczną liczbę członków izby deputowanych, jako gości. Deputowany Dr Demel postawił wniosek, ażeby podatki stałe podwyższone zostały na rok 1863 w tej samej wysokości, jaka uchwaloną była na r. 1862. Dep. Dr. Giskra wystąpił z wnioskiem, ażeby „uchwała co do projektowanego przez rząd podwyższenia podatków została odroczoną, dopóki prawo finansowe na rok 1862 nie będzie w duchu konstytucji załatwione i dopóki wysokość budżetu na rok 1863 nie zostanie ściśle oznaczoną."

Wniosek ten wywołał tak żywe rozprawy, jakich poprzednio w łonie komisji nie bywało. Wnioskodawca poparł swą propozycję energiczną mową, w której powołał się na opór, jaki uchwały izby deputowanych w przedmiocie budżetu na rok 1862 doznają dotąd ze strony tak izby panów, jak i rządu, zarzucił rządowi, iż nie brał dotąd pod rozwagę uchwał reprezentacji narodowej i oświadczył, że wśród takich okoliczności, żaden deputowany nie może głosować za podwyższeniem podatków. Znaczna liczba deputowanych poparła oświadczenie Dra Giskry. P. Plener odparł silnie w imieniu rządu powyższe oświadczenie, przyczem popierali go deputowani Hopfen i Szabel. Pomimo to przeważna większość komisji stanęła po stronie wniosku Dra Giskry i postanowiła odroczyć rozprawy nad kwestją podwyższenia podatków do chwili, w której prawo finansowe na r. 1862 zostanie zgodnie z konstytucją w wykonanie wprowadzone.

Druga część wniosku Dra Giskry, ażeby rozprawy te odroczono do chwili ścisłego oznaczenia wysokości budżetu na r. 1863, została odrzuconą.

Jeden z przywódców ostatniego sejmu węgierskiego ogłasza w *Pesti Naplo* obszerny list, w którym powstaje na wszystkie dotychczasowe pragramy, przemawia za sposobem widzenia wynurzonem w adresie Deak'a i domaga się bezpośredniego porozumienia pomiędzy monarchą dziedzicznym a narodem, z usunięciem wszelkich pośredników i z zaniechaniem zasad, objętych dyplomem październikowym i patentem lutowym, na podstawie jedynie sankcji pragmatycznej.

Francja.

Paryż, 23 Października. Jak powiadają, p. Drouin de Lhuys przygotowywa odpowiedź którą rząd francuzki winien jest udzielić na okólnik jen. Durando. Nowy minister wybitnie ma podobno przedstawić stan rzeczy, na nowo wykładając list Cesarza z 20 maja i z naciskiem przypominając o obowiązkach ciążących na Francji z powodu opieki jaką otacza Stolicę Apostolską. W odpowiedzi tej powtórzyć ma to co już wypowiedział p. Thouvenel w jednej z depesz do rządu włoskiego w roku zeszłym i rozwinie myśl, że gabinet spełni znakomite dzieło jeżeli potrafi uorganizować Włochy *in statu quo*. Dalej będzie radził wyrzec się szczerze i odważnie zamiarów, które na zawsze uczyniłyby niepodobieństwem, pojednanie się z Stolicą Apostolską a przedłużając do nieskończoności wzburzenie i stan niepewności, przeszkadzałyby działaniom rządu włoskiego i mogłyby stać się przyczyną niebezpieczeństw dla Europy. Ma obiecywać gabinetowi turyńskiemu, iż Francja nie spocznie w swych usiłowaniach w celu skłonienia dworu rzymskiego do nowożytnych pojęć i zmian zaszłych we Włoszech. Nakoniec minister zapewni o gorącej sympatji Cesarza i gabinetu dla sprawy włoskiej.

W Rzymie wejście p. Drouin de Lhuys do gabinetu paryzkiego, wyrodziło przesadzone nadzieje, podobne do wyrażanych przez dziennik *La France*. Takie usposobienie umysłów na dworze papiezkm, nie będzie wcale sprzyjające nowym propozycjom, które p. de la Tour d'Auvergne ma przedstawić Stolicy Apostolskiej, zasadzającym się na zapewnieniu niezależności obecnych posiadłości papiezkich z utrzymaniem świeckiej w nich władzy, na wyrzeczeniu się ze strony Włoch zagarnięcia Rzymu, pod warunkiem, że dwór papiezki ustąpi wcielone do królestwa włoskiego dawne swe prowincje i uzna nowy porządek rzeczy na półwyspie. Szczegóły te wszystkie podawane są z pewnem zastrzeżeniem, i prawdopodobnie, osoby sądzące, iż dobrze znają zamiary nowego ministra, czerpią swe wiadomości raczej z dawniejszych poufnych rozmów, niż z jego zwierzeń się po objęciu władzy; zamiary zaś tego ministra mogą uledz zmianom pod względem praktycznym, z powodu nowego zajmowanego przez niego stanowiska.

P. Thouvenel, jakkolwiek przy oddaleniu się mógł doznać pewnej przykrości, że za jego przykładem nie poszli niektórzy z jego kolegów, na poparcie których, jak mu się zdawało mógł liczyć, nie okazuje wcale zniechęcenia. Ciągle jest on przekonany, że Francja będzie musiała odwołać swe wojska z Rzymu; w pozostaniu zaś na swych posadach niektórych z jego kolegów, upatruje niejako potwierdzenie swych przekonań.

Wiadomość, że Cesarz opóźnił swój wyjazd do Compiegne potwierdza się; Cesarz 25 uda się do tej rezydencji, ale jedynie dla obejrzenia robót restaurujących, dwór zaś cały przeniesie się tam dopiero 2 listopada, i zabawi tam do 4 grudnia. W ciągu tego czasu, Cesarz raz tylko będzie w Paryżu, mianowicie 15 listopada, w celu otwarcia osobiście bulwaru księcia Eugenjusza.

Chociaż wybory mają nastąpić podobno w drugiej połowie przyszłego roku, co jak zapewniają, główną jest przyczyną bardziej pozornej niż rzeczywistej zmiany w polityce Cesarskiej, w ministerstwie spraw wewnętrznych bardzo się niemi zajmują i już w wielu miejscach oznaczono nowy podział na okręgi wyborcze.

Włochy.

Turyn, 19 Października. Powiadają, że izby będą zwołane w końcu przyszłego miesiąca, pomiędzy 20 a 25 Listopada. Do tego czasu publiczność będzie się zajmowała zmianami w gabinecie prawdziwemi lub przypuszczalnemi, kierunek wszakże polityki nie ulegnie zmianie. Poufne depesze rządu francuzkiego zupełnie są zgodne z urzędowemi oświadczeniami. Polityka jego nie uległa zmianie, a sympatje dla Włoch pozostały też same. Zatem i we Włoszech nie może mieć miejsca radykalna zmiana systemu, co najwięcej może nastąpić mała zmiana w osobach.

Publiczność z radością powitałaby połączenie się znakomitych ludzi, którzy dali dowody swego poświęcenia dla sprawy powszechnej Wejście p. Fariniego do gabinetu, jest dla wszystkich pożądane: jedyną przeszkodą jest jego wątłe zdrowie; jednakże możnaby wyszukać sanowisko, na którem doświadczenie jego oddałoby wielkie usługi, bez obciążenia go zbyteczną pracą materjalną. Co do p. Lafarina więcej jest niezgodności w zdaniach; lecz zwykle to się zdarza z ludźmi wyższych zdolności. P. Lafarina nie jest przyjacielem całego świata, co wszakże może mu być poczytane za zasługę. Ale za to jest zdolny, energiczny i czynny; są to wszystko rzadkie przymioty, a szczególniej ostatni. Zresztą jedną z ważniejszych jego zalet, jest to, iż posiadał zupełne zaufanie hr. Cavoura. Jednakże uprzedzenia przeciw niemu mogą wziąć górę nad innemi względami i przynajmniej chwilowo oddalić go od wejścia do gabinetu. Wiele jeszcze nazwisk podają, lecz nie podlega wątpliwości, że główni członkowie gabinetu nie usuną się i polityka pozostanie bez zmiany.

Gazetta di Torino podaje list z Sycylji, z którego wynika, że spokojność została przywrócona na tej wyspie, dzięki energji p. Monale.

Ministerstwo wydało okólnik do wszystkich dowódców wojskowych i prefektów w prowincjach południowych, zalecający im skończyć wreszcie z rozbójnictwem. Gabinet chce choć jakikolwiek rezultat przedstawić izbom skoro zostaną zwolane, a ponieważ o Rzymie nic nie będzie miał do nadmienienia, przynajmniej chce być w stanie donieść o uspokojeniu prowincij południowych. Zresztą okoliczności po temu są sprzyjające.

Na południu znajduje się znaczna liczba wojsk, które tam przybyły w kwietniu. Miasto Neapol jest spokojne; zatem przeszło 60,000 wojska jest w polu. Władze cywilne działają zgodnie z dowódcami wojskowemi i sądzą, że przy pomocy zimy, potrafią położyć tamę tej klęsce. Na nieszczęście trzeba nieraz uciekać się do środków surowych. Tak trzeba nieraz burzyć osady bywające schronieniem rozbójników i mieć nadzór nad przewożeniem środków żywności. Lecz jeżeli spokojność będzie przywrócona, parlament nie będzie zwracał uwagi na użyte środki, p. Ratazzi zaś tylko wytępieniem rozbójnictwa, będzie mógł wytłomaczyć tak przedłużony stan oblężenia.

Na nieszczęście, jeden z ważniejszych środków, na który liczono w celu uspokojenia prowincij południowych, dotąd nie mógł być użyty, mianowicie budowa kolei żelaznych. Zamiast kompanji Rotszylda, która mogła zaraz wziąć się do roboty, koncesję tych dróg powierzono spółce p. Bastoggego, która nie potrafiła się jeszcze ukonstytuować a tem bardziej rozpocząć robót. Jest to wielkiem dla Włoch nieszczęściem.

WIADOMOŚCI TELEGRAFICZNE.

Ateny, 24 Października. Na czele rządu tymczasowego stoi p. Bulgaris, członkami tegoż rządu są pp. Kanaris i Ruffos. Nowo mianowani ministrowie nazywają się: Zaimis, Manghinas, Mauromichalis, Diamanto Pulos, Daligiorgis, Kalifronas i Kommonduros. Król znajduje się w Kalamata, według innych zaś wiadomości, w Korfu. Załoga Verutza podniosła rokosz.

Turyn, 24 Października. Niepokojące wiadomości dotyczące Garibaldego są bezzasadne. Zdrowie jego polepsza się. W środę będzie miało miejsce zapowiedziane konsyljum lekarzy.

Turyn, 24 Października. Z powodu projektu, jaki miał podać p. Drouin de Lhuys, aby proponowano rządowi włoskiemu załatwienia kwestji przez zrzeczenie się Rzymu jako stolicy, *Discussione* mówi, że żaden minister włoski nie ośmieliłby się zrobić podobnej propozycji parlamentowi, gdyż ten nigdy nie cofnie oświadczenia swego co do praw Włochów do Rzymu. Nawet stronnictwo umiarkowane zaprotestowałoby w takim razie energicznie, przeciw takiemu zamiarowi.

WIADOMOSCI ROZMAITE.

— Wczoraj do g. 9 niebo było prawie pogodne, następnie pochmurne, od g. 4½ w. wypogodziło się i wieczór był zupełnie pogodny. Wiatr panował słaby południowo-zachodni. Powietrze wilgotne i ciepłe, średnia temperatura dnia jest 7 stop. R. o 3⅗ stopni wyższa od normalnej, największe ciepło w południe wynosiło 10⅗, najmniejsze w nocy 2⅕ stop. R. Barometr wznosił się, średnia jego wysokość jest: 751,32 milim. Elektryczność wynosiła 0 stopni.

— Dnia 1 Września r. b., z niewyśledzonej przyczyny, wszczęły się dwa pożary: jeden we wsi Głuchów, gminie Mordy, powiecie Siedleckim, skutkiem którego spaliły się: dwa domy mieszkalne, cztery stodoły, pięć obór i dwie szopy, ubezpieczone na rs. 830, oraz zboże w snopie i ziarnie, kartofle, siano, inwentarz żywy, rozmaite narzędzia rolnicze i gospodarskie, wartujące rs. 1,747; — drugi we wsi Łęg Ręczyński, gminie Ręczno, powiecie Piotrkowskim, który zniszczył dom mieszkalny ubezpieczony na rs. 60. W tym ostatnim pożarze spaliła się dwuletnia Jadwiga Borkowska, córka czynszownika.

— We wsi Krzyżanów, powiecie Lipnowskim, dnia 25 Sierpnia r. b., z niewyśledzonej przyczyny wszczął się pożar, skutkiem którego spaliło się: dwa domy mieszkalne, dwie stodoły, dwie szopy i dwa chlewy, ubezpieczone na rs. 430, oraz zboże, inwentarz i rozmaite sprzęty gospodarskie, wartujące 900 rs.

— *Helsingfors Dagbladet* donosi, że komisja, utworzona w Helsingforsie dla zbadania kwestji wprowadzenia języka finlandzkiego do szkół i administracji publicznej Finlandji, ukończyła już swe prace.

— Gazeta *Hakarmel* donosi o pojawieniu się nowego talentu muzykalnego. Młody izraelita, nazwiskiem Ezor Altenberg, liczący lat trzynaście, posiada podobno godny uwagi talent do gry na skrzypcach. Dał on w Kownie koncert, na którym wykonał kompozycje Artauda, Ernsta, Beriota i Richarda, z wielkiem zadowoleniem publiczności, która go przyjmowała żywemi oklaskami.

— W Telegrafie Kijowskim wyczytujemy ogłoszenie wskazujące, iż obywatele tameczni, a mianowicie zamożniejsi dążą do ulepszeń w rolnictwie i przemyśle rolnym niezbędną drogą spólnego działania, jako najpewniej owoce przynoszącego. Ponieważ ogłoszenie to może być wskazówką dla wielu innych, przeto podajemy go w całości. Jest ono następne: „Zwracając uwagę na ciągle wzrastającą w naszym kraju potrzebę udoskonalenia rolnictwa i przemysłu wiejskiego i konieczność wprowadzania ulepszeń zjawiających się zagranicą, które mogą być z korzyścią zastosowane w naszych majątkach, przedstawiających z położenia swego wszelkie do tego dogodności;—a mając oprócz tego na względzie, że przekształcenie bytu włościan, wyszłych z zawisłości poddańczej, zmieniwszy poprzednie ich stosuki do rolników, zmieniło zarazem i cały systemat gospodarstwa rolnego i fabrycznego, opierającego się głównie na ich pracy obowiązkowej; — my niżej podpisani, działając w tych widokach i pragnąc, połączeniem osobistego naszego usiłowania, a w razie potrzeby i przez użycie środków materjalnych oraz kredytu pieniężnego, za wzajemnem poręczeniem, nadać więcej życia gospodarstwu rolniczo-przemysłowemu w majątkach naszych, leżących w gubernjach Kijowskiej i Chersońskiej, a mianowicie: w Białocerkiewskim, Stawiszczańskim, Bohusławskim, Bużańskim, Olchowieckim, Olszańskim i Christoforowskim z przynależącymi do nich siołami i wsiami,—zawarliśmy między sobą umowę oblatowaną d. 28 Sierpnia r. b. w Kijowskiej izbie sądu cywilnego, na mocy której udzieliliśmy sobie prawnie pełnomocnictwa zupełne, tak do zarządu interesów, dotyczących przemysłu rolnego i cukrowarskiego we wszystkich wspomnionych naszych majątkach, jak również prawo nieograniczone postronnego kredytu pieniężnego, pod ogólnem wszystkich kontrahentów zaręczeniem i odpowiedzialnością.—W tym celu pozostawiając bez zmiany teraźniejszy zarząd naszych majątków pod względem wewnętrznej administracji, i aby dać ułatwienie wszystkim osobom mogącym mieć stosunki albo osobiście z nami albo z majątkami naszemi, utworzyliśmy w m. Białejcerkwi, powiecie Wasilkowskim, główny kantor pod kolejnym każdego z nas kierunkiem i zawiadywaniem O czem podajemy do powszechnej wiadomości. — Hrabia Alexander *Branicki.*— Hr. Władysław *Branicki.* Hr. Konstanty *Branicki.* Hr. Adam *Potocki.*

— *Narodni Listy* ogłaszają w swym numerze z 22-go b. m. wyrok wyższego sądu krajowego, potwierdzony przez najwyższy sąd w Pradze, mocą którego Dr. Juljusz Gregr, redaktor pomienionego pisma, skazany zostaje, za przekroczenie drukowe, na 10 miesięcy więzienia w kajdanach, utratę 3,000 zł. reń. z kaucji, oraz pozbawienie stopnia doktora i prawa wydawania jakiegobądź pisma. — Jak donosi *Pozor,* Dr. Gregr ma odsiadywać karę w więzieniu począwszy od 27-go b. m. — Minister policji udzielił Drowi Med. Edwardowi Gregrowi, bratu skazanego, pozwolenie na objęcie kierunku redakcji *Narodních Listów.*

— *Zboże genealogiczne.* P. Hallet i Brighton, przez systemat racjonalnego wybierania ziarn do zasiewu żyta, podobnie jak to robią najsłynniejsi hodownicy ras zwierzęcych, celem ich ulepszenia i uszlachetniania, potrafił uzyskać nową odmianę żyta, które nazwał *pedigree wheat* czyli *żytem genealogicznem.* Odznacza się ono nadzwyczajną rodzajnością, wielkością, delikatnością i obfitością. Zboże to należy zalecić bacznej uwadze rolników. Kilka jego próbek znajdowało się na wystawie rolniczej.

— Jeden z dzienników niemieckich zajmuje się etymologją nazwy miasta Berlina i dowodzi, że dotychczas niewłaściwie szukano źródłosłowu tej nazwy w narzeczu słowiańskiem. Podług niega istnieje w języku dolnoniemieckim na oznaczenie wyspy ze wszech stron wodą otoczonej, lub też półwyspu, wyraz „Werl" (także Werder).— Każdy podróżujący w Marchji Brandeburgskiej, Pomeranji, Saksonji, Hannowerze, Holsztynie i Meklemburgu, miał sposobność widzieć taki *Werl, Werder.* Stąd powstawały imiona własne *Werl, Berel, Werling, Berling, Werlitz* i t. d., nadawane posiadaczom lub mieszkańcom owych wysp i tu szukać także należy źródłosłów nazwy niektórych mieiscowości i nazwy Berlina. Na dowód dziennik pomieniony przytacza, że oprócz stolicy Prus, Berlina, istnieje w Marchji kilka wsi Berlinchen zwanych, nad wodami leżących, i że w wielu północno-niemieckich miastach znajdują sia cześci miast Berlin zwane. — Że z Werl zrobiono Berl, a następnie Berlin, to filologowie łatwo sobie wytłomaczą zwykłą we wszystkich językach zmianą zgłoski *w* i *b*.

— Kwestja kolei żelaznych, jest jedną z kwestij obecnie najwięcej zajmujących umysły, dla tego nawet życzono sobie, aby była wniesiona do programu kongresu stowarzyszenia międzynarodowego do postępu nauk spółecznych. Nie ma prawie dnia, żeby nie było mowy o nowem ważnem ulepszeniu. Niejaki p. Marckleckberg, zapewnia, iż jego wynalazek potrafi nadać pociągom szybkość 240 kilometrów (około $32\frac{1}{2}$ mil polskich) na godzinę, bez żadnej obawy wyjścia z kolei pociągów i rozgrzania zbytecznego kół. Pierwsze próby robione w Nancy, wprawdzie na małą skalę, udały się pomyślnie; bardziej stanowcze próby wkrótce mają nastąpić, które jeżeli się powiodą, okażą, że nauka zrobiła ważny krok, a dla handlu i przemysłu wynikną nieobliczone następstwa. Ale koleje żelazne nie tylko są dobroczynne dla przemysłu i handlu, mają one jeszcze niezaprzeczony wpływ na hygienę publiczną. Dr Gallard, naczelny lekarz towarzystwa Orleańskiej kolei żelaznej, ogłosił w tym przedmiocie doskonałą rozprawę. Według niego ani urzędnicy kolei żelaznej, ani podróżni nie ulegają żadnym specjalnym, wynikającym z podróżowania koleją żelazną chorobom. Choroby zwyczajne, wynikające z umęczenia i zaziębienia, rzadziej się zdarzają pomiędzy niemi i nie są tak silne, stosunkowo, jak pomiędzy resztą ludności. Badał on także korzyści materjalne wynikające dla miast i wsi którędy przechodzą koleje żelazne. Łatwość przewozu, koniecznie spowodowała przy wzajemnej zamianie, wprowadzenie większej rozmaitości w artykułach żywności, co stanowi jeden z ważniejszych warunków hygienicznego żywienia się. Budowa kolei żelaznych, w niektórych miejscowościach wpłynęła także bardzo korzystnie na stan zdrowia mieszkańców, przed odprowadzenie wód stojących, przez osuszanie bagnisk, a zatem przez uchronienie od działania szkodliwych wyziewów błotnych. Oprócz kolei żelaznych na stan zdrowia ma także wpływ drenowanie, które nawet wprowadzone zostało do chirurgji, przez Dra Chassaignac, znakomitego operatora w szpitalu Lariboisière w Paryżu. Drenowanie tak pożyteczne w rolnictwie, bardziej jeszcze korzystne jest pod względem hygienicznym. Tak naprzykład, w Anglji w niektórych miejscowościach, mgły zmniejszyły się do $^1/_{10}$ stosunkowo do tego, jak dawniej bywały a także gorączki i reumatyzmy przestały tam panować i w miejsce ich nastąpiły choroby daleko lżejsze. Prawie we wszystkich krajach znajdują się miejscowości, które pod względem urodzajności i stanu zdrowia, w podobny sposób mogłyby być ulepszone.

— Francuzkie czasopismo *Le Technologiste* donosi, że doskonałym klejem do sklejania przedmiotów ze skóry, drzewa, papieru i t. d., jest roztwór gutta-perchy w siarczanie węgla, który przed użyciem trzeba wystawić na działanie powietrza. Zmieniając stosunek gutta-perchy, można otrzymywać klej różnej gęstości, a nawet tak gęsty jak ciasto. Klej ten rozprowadza się po przedmiotach mających być sklejonemi, pędzelkiem, poczem przedmiota te mocno się ściska i wysusza. Nieprzyjemny zapach tego kleju, niszczy się, dodając doń cokolwiek eteru lub olejku terpentynowego.

WIADOMOŚCI LITERACKIE.

— Od 1-go Stycznia 1863 r. ma wychodzić we Lwowie, w zeszytach miesięcznych, *Czasopismo dla gospodarzy polskich,* pod redakcją p. Rudolfa Günsberga, adjunkta technologji przy lwowskiej akademji technicznej. Pismo to głównie dla gospodarzy praktycznych przeznaczone i o ile możności popularne, zawierać będzie: a) Wiadomości o wszelkich wynalazkach, odkryciach i ulepszeniach nowszych tak zagranicznych jak i krajowych w dziedzinie gospodarstwa rolnego i leśnego, oraz we wszystkich gałęziach przemysłu mających z niem związek, jako to w gorzelnictwie, piwowarstwie, cukrowarstwie, wyrabianiu krochmalu, serów, masła, wydobywaniu węgla, smoły, octu drzewnego, potażu i t. d.; b) wiadomości techniczne dotyczące gospodarstwa wiejskiego, jako to, o sposobie stawiania budynków odpowiednich celom gospodarczym, o wyrabianiu sprzętów gospodarskich, o nowych machinach i narzędziach rolniczych, o nawodnianiu, osuszania, drenowaniu gruntów i t. d.; c) wiadomości chemiczno-techniczne, o materjałach budowlanych i o różnych przedmiotach potrzebnych do użytku przemysłowego i domowego, jako to, wiadomości o wypalaniu cegły, wapna, o gipsie, cemencie, sztucznych kamieniach, konserwowaniu drzewa, sposobach pokrywania dachów, pokostach, farbach, kitach, środkach oświetlania i t. d.; d) popularny wykład o przyrodzie i jej prawach, o ile znajomość ich potrzebna jest w praktyce; e) doniesienia, stosownie do wymagań pory roku, o cenach targowych ziemiopłodów na najgłówniejszych targach krajowych i zagranicznych, o urodzajach i zbiorach, sprawozdania izb handlowych i przemysłowych i t. d. Zeszyt styczniowy, jako zeszyt na okaz, wcześniej ma być wydany. Potrzeba takiego specjalnego pisma, dawała się już oddawna uczuwać w Galicji.

—Spadkobiercy poety mało-ruskiego Szewczenki przedają jedenaście dzieł jego w rękopiśmie będących i niewydanych, zastrzegając sobie jednak prawo wydawnictwa tych dzieł.

— W tych dniach wyszły w Kijowie, w języku małoruskim, zarysy ukraińskie, pod tytułem „Kozak i Hannusia", przez Piotra Prawdę. Zarysy te składają się z pięciu rozdziałów poezij, pomieszczonych na 68 stronnicach. — Cena tej książeczki wynosi 4 złp.

— W wydawanem w Peszcie przez prof. Precechtela zbiorze życiorysów znakomitych mężów słowiańskich, znajdujemy w tomie 3-im biografję Jana z Holeszowa, jednego z najznakomitszych autorów czeskich z 14 i 15 wieku. Jan z Holeszowa urodził się w 1366 roku z rodziców majętnych, co dało mu sposobność udania się do szkół prażskich, po ukończeniu których wstąpił do klasztoru Benedyktynów w Brzewnowie. Będąc już zakonnikiem, jeździł on do Paryża, gdzie słuchał nauk na uniwersytecie, a następnie wrócił do klasztoru. Wkrótce potem Jan z Holeszowa napisał obszerny wykład do pieśni *Hospodine pomiluj ny,* przypisywanej przez jednych św. Wojciechowi, przez innych zaś uczniom ŚŚ. Cyryla i Metodego, a nawet samym tym apostołom słowiańskim. Gdy nauka Husa poczęła wzmagać się, Jan z Holeszowa, jako gorliwy katolik, napisał na pisemko czeskie, wymierzone przeciw Stolicy Apostolskiej, odpowiedź po łacinie, w której stanął po stronie Papieża. Jest także wzmianka o nim, że był posyłany na sejm do Kostnicy. Gdy w r. 1420 husyci opanowali klasztor brzewnowski, Jan z Holeszowa udał się na Morawę do Rajgrodu, gdzie napisał kilka dzieł treści religijnej. Pracował on także nad historją, jak o tem świadczą jego dzieła, oraz spisał kronikę swoich czasów, której atoli dotąd odszukać nie zdołano. Zmarł w r. 1436.

— Najnowszy (październikowy) numer czasopisma miesięcznego *Sokol,* wydawanego dla słowaków w Budzie, przez Wilhelma Pauliny-Toth'a, obejmuje między innemi. Poezje.— Dokończenie powieści Szczepana Žirańskiego, pod tytułem *Milan a Milina.*—Dalszy ciąg obrazku dramatycznego, pod tytułem *Ludska Komedja* (rzecz dzieje się w 16 wieku).—Dalszy ciąg powieści na życiu słowaków osnutej, pod tytułem *Jedlovsky učitel'*.—Sprawozdania z czynności dziennikarskiej u słowaków i t. d. —W dołączonym do tego numeru dodatku muzycznym, znajdujemy kilka pieśni, tak oryginalnych, jak i z czeskiego wziętych, z melodjami do nich.

Sprostowanie. — W N-rze 242 w artykule: *Powody objaśniające Projekt Instrukcji do postępowania przed Radą Stanu w sprawach z oczynszowania* — w wierszu 78 szpalty 5-tej, zamiast *z obroną,* czytaj: *z obrazą.*

TEATRA W WARSZAWIE.

Wielki Teatr. — Dziś we Wtorek, d. 28 Października, opera buffa; w25-ch aktach, z muzyką Donizettego: **Napój miłosny** (pani *Majeranowska* jako gość przedstawi rolę Adiny), odegrany przez pp. *Majeranowską, Szczepkowskiego, Ziołkowskiego, Kozieradzkiego, Rybicką;* oraz balet **Wesele w Ojcowie,** tańczony przez pp. *Marxa, Konstantego Turczynowicza, Rzewuskiego, Brandłową, Dylewską, Józefę i Marję Oliwińskie, Kowalską, Kluger, Emilję Brandtową, Helenę Popiel, Popiela, Kwiatkowskiego, Owerlę, Puchalskiego, Filipowicza, Kuhnego, Królikowską.*

Cena miejsc.

	rsr.	k.	na ubo.		rsr.	k.	na ubo.
Loża 1go piętra....	4	50	10	Amfiteatr 2go pięt..	,,	75	$2\frac{1}{2}$
Loża parterowa....	4	50	10	Krzesło w 4 pier. rz.	1	20	$2\frac{1}{2}$
Loża 2go piętra....	3	60	10	dto ,, drugich.	1	5	$2\frac{1}{2}$
Loża Galerjowa....	2	25	10	dto w nast. i bocz.	,,	90	$2\frac{1}{2}$
Amfiteatr 1go piętra w 6ciu pier. rzę.	1	5	$2\frac{1}{2}$	Galerja, miej. num.	,,	$52\frac{1}{2}$	,,
w następnych.	,,	90	$2\frac{1}{2}$	Galerja, miej. nien.	,,	45	,,
				Paradyz..........	,,	$22\frac{1}{2}$	,,

Zacznie się o godzinie 7.

Jutro, we Środę, Teatr Rozmaitości. — **Przed obiadem i po obiedzie.** (1-y raz).—**Konkurent i mąż. Janek z pod Ojcowa.**

— W dniu wczorajszym, na targach odbywających się w urzędzie konsumcyjnym miasta Warszawy, płacono za wiadro okowity próby 10 od rs. 1 kop. $94\frac{1}{2}$ do rs. 1 kop. 99, za garniec od kop. $63\frac{1}{2}$ do kop. 65.

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
z dnia 27 Października.

Monety.			żądano rsr.	żądano kop.	płacono rsr.	płacono kop.
Pół-Imperjały Rosyjskie.			—	—	5	56
Dukaty Holenderskie nowe ważne.			—	—	3	20
Papiery.						
Obligi Skar. za 100 rs. (oprócz kuponu)			93	36	—	—
Listy Zast. III-go Okresu serya 1 i 2 (oprócz kuponu) za 15 rs. ditto Serja II.			14	93	14	91
Akcje Głównego Towarzystwa Rossyjskiego dróg żelaznych.			115	75	—	—
Obligi współki Żeglugi Parowej w Królestwie Pols: po rs. 750.			—	—	—	—
Akcje Współki Żeglugi Parowej po rs. 100			92	—	—	—
Akcje Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej po rs. 100			—	—	—	—
ditto 500			95	50	95	—
Akcje Drogi Zel. Warsz.-Wied.			88	—	—	—
Wexle.						
Berlin	100 Tal.	2 M.	100	$57\frac{1}{2}$	100	35
,,	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Gdańsk	100 Tal.	2 M.	100	50	—	—
,,	100 Tal.	k. t.	—	—	—	—
Hamburg	300 BMk.	2 M.	152	70	—	—
Londyn	1 Ft. St	3 M.	6	81	—	—
Moskwa	100 Rs.	1 M.	99	66	—	—
Petersburg	100 Rs.	1 M.	99	75	—	—
,,	100 Rs.	k. t.	—	—	—	—
Paryż	300 Fr.	2 M.	80	85	80	70
,,	300 Fr.	1 M.	—	—	—	—
Wiedeń	150 Złr.	2 M.	82	80	—	—

Wartość kuponu bieżącego od obligów Skarb. kop. 30
,, ,, od Listów Zastawn: IIIgo Okresu k. $20\frac{5}{6}$

KURSA TELEGRAFICZNE.
z Berlina z dnia 27 Października.

	żądają	płacą.
5ta Pożyczka Rossyjska	—	$88\frac{1}{2}$
6ta ,, ,,	—	$97\frac{3}{8}$
Obligacje Skarbowe 4%	—	$85\frac{1}{4}$
Listy zastawne 4%	—	$88\frac{3}{8}$
Bilety Banku Polskiego	—	$89\frac{1}{4}$
Weksle na Warszawę	—	$89\frac{1}{8}$
,, Petersburg 3 tygodniowy	—	$98\frac{5}{8}$
,, Londyn 3 miesięczny	—	—
,, Paryż 2 ,,	—	—
,, Hamburg 2 ,,	—	—
,, Wiedeń 2 ,,	—	$81\frac{1}{4}$
Żyto na targu	—	$49\frac{1}{2}$
,, na dostawę późniejszą	—	$45\frac{3}{8}$
z Paryża.		
Renta 3%	—	71 30
Akcje kredytu ruchomego	—	1135

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

OBWIESZCZENIA SPADKOWE.

(N. D. 3295) Po Andrzeju Piotrowskim stróżu w mieście Warszawie d. 30 Lipca 1837 r. zmarłym, otworzył się spadek złożony z sumy złp. 230 czyli rs. 34 kop. 50 w depozycie Banku Polskiego znajdującej się, do spadku tego nikt się dotąd niezgłosił, stosownie zatem do Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r., wzywam wszystkich interesentów, ażeby w ciągu sześciu miesięcy od daty zamieszczenia tego obwieszczenia tak w Dzienniku Powszechnym, jako też Dzienniku Gubernialnym Warszawskim z rozlepieniem trzykrotnym takowych na drzwiach Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie, z prawami swemi zgłosili się i takowe w drodze właściwej udowodnili. Po upływie tego czasu, Prokuratorja wniesie do tegoż Trybunału żądanie o wprowadzenie Skarbu Królestwa w posiadanie rzeczonego spadku jako bezdziedzicznego.

Warszawa d. 21 Maja (2 Czerwca) 1862 r.
Michał Miszkiewicz, Z. Ob. Prok.

(N. D. 3845) *Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej Gubernii Augustowskiej Wydziału II.*

Po śmierci: w d. 26 Lutego (10 Marca) 1859 roku Karola-Henryka Brauna współwłaściciela dóbr Żrobki Tobyłka w Okręgu Biebrzańskim; 2) w dniu 9 Lipca 1850 r. Tekli z Barczykowskich Święckiej wierzycielki sumy złp. 8500, z większej sumy złp. 10,000 pochodzącej, w dz. IV. pod Nr. 5 wykazu hypotecznego na dobrach Rogice Wielkie; 3) w dniu 30 Lipca (11 Sierpnia) 1847 r. Bogumiły z Kownackich Krzyżanowskiej wierzycielki sumy rs. 180, z większej sumy rs. 900 pochodzącej, w dziale IV. pod N. 21 lit. *b* na dobrach Zaremby Jartuzy w Okręgu Łomżyńskim; 4) w d. 16 Grudnia 1828 r. Mateusza Perkowskiego właściciela dóbr Brzozowo Stare lit. hyp. A.; 5) w d. 20 Listopada (2 Grudnia) 1852 r. Barbary z Dworakowskich Puławskiej współwłaścicielki dóbr Dworaki Pikaty lit. hyp. B. i w d. 23 Lutego (7 Marca) 1857 r. Joanny z Radłowskich 1o voto Dworakowskiej, a 2o voto Kropiewnickiej wierzycielki sumy złp. 2200 w dziale IV. pod Nr. 1 na tychże dobrach Dworaki Pikaty zabezpieczonej; 6) w d. 23 Grudnia 1842 r. Feliksa Markowskiego właściciela dóbr Dąbrowa Wielki lit. hyp. E; 7) w dniu 29 Stycznia 1829 roku Józefa w dniu 16 Stycznia 1836 roku Tomasza braci Dąbrowskich, współwłaścicieli dóbr Dąbrowa Wielki lit. hyp. G.; 8) w dniu 10 Października 1842 r. Franciszka Gąsowskiego właściciela dóbr Kobylino Kruszewo lit. hyp. A, w Okręgu Tykocińskim Gubernii Augustowskiej położonych, otwarte zostały spadki, zawiadamiając o tem, wzywa osoby interesowane, aby do przepisania rzeczonych kapitałów, oraz tytułu własności dóbr, w d. 18 (30) Stycznia 1863 roku, przed Pisarzem Kancelarji Ziemiańskiej w Łomży pod prekluzją praw im służących stawiły się.

Łomża d. 9 (21) Lipca 1862 r.
A. Grekowski.

(N. D. 3676) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Biebrzańskiego.*

Z powodu nastąpionej w dniu 17 Kwietnia 1845 r. śmierci Jacentego Łuby hypotecznego właściciela części na wsi Toczyłowie lit. T. w Ogu Biebrzańskim położonej, oraz z powodu zgonu Rozalii z Jastrzębskich Łubinej właścicielki sumy złp. 800 w dziale IV. pod Nr. 2 wykazu hypotecznego powyższej nieruchomości zabezpieczonej, w r. 1830 nastąpionego, otworzył się spadek, wzywa przeto wszystkich interesentów do rzeczonego spadku prawo mieć mogących, aby z dowodami w terminie półrocznym, a mianowicie w dniu 1 (13) Lutego 1863 r. pod prekluzją przedemną Pisarzem osobiście lub przez pełnomocnika urzędownie i szczególnie umocowanego stawili się i prawa swe udowodnili.

Szczuczyn d. 25 Czerwca (7 Lipca) 1862 r.
(2) Kraszewski.

(N. D. 3846) *Pisarz Sądu Pokoju Okręgu Tomaszowskiego.*

Po zmarłym Lewku Najchaus właścicielu nieruchomości pod Nr. pol. dawnym 422, a teraźniejszym 411. w m. Tomaszowie pod Nr. repertorjum hyp. 7, oraz właścicielu ośmdziesięciu dwóch i pół ćwierci pola ornego pod Nr. repertorjum hyp. 128 zapisanych, otworzył się spadek do uregulowania którego naznaczając termin na dzień 17 (29) Stycznia 1863 r. pod prekluzją, wzywam przeto interesentów, iżby z prawami swemi przed podpisanem stawili się.

Tomaszów d. 7 (19) Lipca 1862 r.
(2) Andrzej Ereth.

OBWIESZCZENIA HYPOTECZNE.

(N. D. 5589) *Sąd Pokoju Okręgu Włocławskiego.*
Wydział Hypoteczny.

Z powodu żądanej regulacji nowej hypoteki nieruchomości a mianowicie.

1. Roli w obrębie miasta Włocławka za Klasztorem Księży Reformatów pomiędzy rolami od północy probostwa, od południa Tomasza Wojciechowskiego zagonów 12, szerokiej, a od wschodu od traktu Kruszyńskiego na przestrzeni dwóch staj do traktu Brzeskiego ciągnącej się do własności Józefata i Balbiny małżonków Wesołowskich należącej.

2. Czterech polów roli do SSrów Petroneli Przybyszewskiej należących w obrębie miasta Włocławka położonych a mianowicie:

a) Połowy roli od Wisły i od boru kameralyjnego wraz z domem nowym i stajenką na tejże połowie będącemi;

b) Połowy gruntu ornego od Wisły ku wsi Kępinem rozciągającego się zagonów ośm na szerokość obejmować mającego;

c) Połowy 12 zagonów roli klinem rozciągających się, od drogi starej Glinkowej aż do Wisły, z boków zaś graniczących z gruntami folwarku Syberji z gruntami Mateusza Banaszkiewicza;

d) Połowy roli obejmującej na szerokość 20 zagonów, na długość zaś od jeziora Grzywno do Wisły z domkiem drewnianym N. 319 oznaczonym, oraz stodołą i chlewkiem.

3. Osady rolnej pod Nr. 1 we wsi Rudzku Wielkim Okręgu Włocławskim położonej, z 3ch włók roli składającej się, z których dwie należą do Beaty z Beczków i Gotliba małżonków Frydrych a jedna do nieletnich Drews.

Zawiadamia strony interesowane że regulacja takowych nastąpi w Sądzie tutejszym w dniu 3 24 Stycznia (5 Lutego) 1863 r.

Wzywa je zatem aby w terminie tym z dowodami prawa ich usprawiedliwiającemi przed Pisarzem Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego osobiście lub przez pełnomocników stawiły się pod prekluzją praw ich art. 154 prawa hypotecznego z roku 1818 wynikającą.

Niezgłaszający się właściciele ulegną również skutkom art. 148 i 150 t. p.

Ogłoszenie decyzji jaka w przedmiocie tej regulacji zapadnie, nastąpi w dniu 25 Stycznia (6 Lutego) 1863 r.

Strony przeto interesowane bez wezwania w terminie tym ogłoszeniu jej przytomne być winny.

Brześć d. 24 Sierpnia (5 Września) 1862 r.
Podsędek.
Asesor Kolegjalny, Makowski.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(N. D. 5596) *Dyrekcja Mennicy Warszawskiej.*

Podaje do wiadomości że pod dniem 8 (20) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się w Biurze Dyrekcji Mennicy przy ulicy Bielańskiej pod Nr. 607 położonym, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje na przedsiębierstwo kucia pasków miedzianych na monety przeznaczonych w ciągu lat 3 według warunków, które każdodziennie z wyjątkiem dni świątecznych w Biurze Dyrekcji przejrzane być mogą. Za praetium fisci od puda miedzi przekutej naznacza się kwota rs. 1 k. 54 a wymagane vadium rs. 600 wynosi.

Zastrzega się wreszcie, że tylko właściciele Hamerni lub kupcy dwóch pierwszych Gildji, trudniący się handlem miedzi do rzeczonej licytacji przypuszczeni będą.

Warszawa 16 (28) Października 1862 r.
Dyrektor, Wołowski.

(N. D. 5552) *Naczelnik Powiatu Włocławskiego.*

Gdy z upoważnienia Rządu Gubernialnego Warszawskiego z dnia 13 (25) Czerwca r. b. Nr. 52152, zarządzona licytacja na wieczyste poddzierżawienie w dziewięciu działach Wójtowstwa Rządowego Raciążek, dla braku konkurentów przyjść do skutku nie mogła, zaczem podaje do wiadomości powszechnej, że w tymże celu w biurze Magistratu miasta Raciążka i na rzecz kasy miejskiej tamecznej, która stała się wieczystą posiadaczką od skarbu tegoż Wójtostwa, odbytą zostanie głośna in plus licytacja dnia 9 (21) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana, poczynając od ustanowionej kwoty wkupnego do każdego działu, oznaczony warunkami, które wraz z planem i regestrem pomiarowym każdo-dziennie wyjąwszy dni świąteczne, w rzeczonym Magistracie przejrzane być mogą.

Do dzierżawy siedmiu działów gruntów, dopuszczeni będą tylko sami mieszkańcy m. Raciążka, grunta w teritorium miejskim posiadający i podatki skarbowe z nich opłacający. Do dzierżawy zaś dwóch osad VIII i IX to jest młynarskiej i karczemnej, przypuszczonym będzie każdy zgłaszający się.. Na vadium licytacyjne oznaczone są kwoty warunkami.

Włocławek dnia 4 (16) Października 1862 r.
Radca Kolegjalny, Adamski.

(N. D. 5551) *Naczelnik Powiatu Mławskiego.*

W skutek reskryptu Rządu Gubernialnego daty 16 (28) Sierpnia r. b. N. 41837/1356, podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że w dniu 13 (25) Listopada r. b. od godziny 10-ej z rana do 12-ej w południe w biurze moim w drugim terminie odbędzie się in minus licytacja przez opieczętowanie sekretnych deklaracji na entreprzyzę: a) restauracji kościoła; b) reperacją dzwonnicy; c) obmurowanie cmentarza przy kościele; d) obmurowanie cmentarza grzebalnego w Poniatowie poczynając od sumy na też roboty potwierdzonemi przez Komisję Rządową Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego anszlagami objętej rs. 1885 kop. 87, wynoszącej.

Każdy więc mający chęć podjęcia się tej entreprzyzy oprócz starozakonnych, winien złożyć opieczętowaną deklarację podług niżej zamieszczonego wzoru, czysto bez żadnych skrobań i przekreślań napisaną, do której dołączone być winno vadium rs. 189 w gotowiźnie lub kwocie którejkolwiek z kas rządowych lub Banku Polskiego.

Vadium to nieutrzymującemu się na licytacji zaraz powróconem będzie, utrzymującego się zaś zatrzymanem zostanie do czasu ukończenia robót i potwierdzenia protokółu rewizyjno-odbiorczego.

Deklaracje opieczętowane, składane być mają na ręce samego Naczelnika Powiatu lub jego prawnego zastępcy, i tylko do godziny 12 w południe przejrzane będą.

Roboty powyżej wymienione mają być wykonane w ścisłem zastosowaniu się do potwierdzonych anszlagów, i z materjałów dobrych i trwałych.

Warunki do tej licytacji każdego dnia oprócz świąt w biurze mojem przejrzane być mogą.

Mława dnia 8 (20) Października 1862 r.
Jankowski.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Mławskiego daty 8 (20) Października r. b. N. 15,966, podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się entreprzyzy: a) restauracji kościoła; b) dzwonnicy; c) obmurowania cmentarza przy kościele; d) obmurowanie cmentarza grzebalnego w Poniatowie za sumę ogólną rs. N. (sumę wypisać literami) poddaję się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, vadium rs. 189, w gotowiźnie lub w kwicie kasy N. dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę, lub o nadesłanie do N. na mój koszt upraszam. Zamieszkanie moje w N... pisałem w N. dnia ... mca i roku N.

(Podpisać imię i nazwisko).

(N. D. 5271) *Naczelnik Powiatu Pułtuskiego.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w dniu 6 (18) Listopada r. b. o godzinie 11 z rana odbywać się będzie w biurze mojem in minus licytacja przez otworzenie sekretnie opieczętowanych deklaracji, które tylko do godziny wyż wymienionej przyjmowane będą, na podjęcie się entreprzyzy odbudowy dwóch izbic Nr. 8 i 9, i reperacją mostu Taryfowego na rzece Narwi pod wsią Wirzbicą, w Powiecie tutejszym, ogólnie na rs. 847 kop. 94 1/2, zatwierdzonym kosztorysem objętej.

Każdy przeto mający chęć podjęcia się tej entreprzyzy winien do którejkolwiek kasy miejskiej lub Skarbowej, albo też do Banku Polskiego złożyć na vadium rs. 137 i kwit tejże kasy do deklaracji dołączyć, które to wadium nieutrzymującemu się na licytacji, zaraz powróconem zostanie, zaś utrzymującego się zatrzymanem będzie, aż do czasu wywiązania się z przyjętych zobowiązań i zatwierdzenia protokółu odbiorczego przez Zarząd VII. Okręgu Komunikacji.

Inne warunki i kosztorys każdego czasu wyjąwszy dni świąteczne w biurze mojem przejrzane być mogą.

Pułtusk d. 26 Września (8 Października) 1862 r.
J. Ostaszewski.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Pułtuskiego z d. 26 Września (8 Października) r. b. Nr. 17560, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuję się podjąć entreprzyzy odbudowy dwóch izbic Nr. 8 i 9, i reperacji mostu taryfowego na rzece Narwi, pod wsią Wirzbicą za sumę rs. (wypisać sumę literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym i w ścisłem zastosowaniu się do zatwierdzonego przez Zarząd VII. Okręgu Komunikacji kosztorysu.

Zaświadczenie Kasy N. na złożone w niej vadium rs. 137 dołączam które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę (lub o odesłanie którego wrazie nieutrzymania się na pocztę do N. na mój koszt upraszam.)

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N. mca N. 1862 r.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko.)

(N. D. 5273) *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

W dniu 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 3 po południu w biurze mojem odbywać się będzie in minus licytacja za podaniem sekretnie opieczętowanych deklaracji już w trzecim terminie na entreprzyzę restauracji kościoła parafialnego w Piekutach anszlagowanego na rs. 669 k. 60 1/2 oraz na oparkanienie nowego cmentarza grzebalnego anszlagowanego na rs. 728 k. 70 1/2 czyli razem rs. 1398 k. 31, a to pod warunkami w tym celu spisanemi i złożonemi vadium 1/10 części sumy anszlagowej wyrównywającego to jest rs. 139 k. 84, oczem zawiadamiając interesowaną publiczność nadmieniam że anszlag i warunki codziennie w mojem biurze przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego z dnia 25 Września (7 Października) 1862 r. Nr. 27563 podaję niniejszą Deklarację iż podejmuję się entreprzyzy restauracji kościoła parafialnego w Piekutach, oraz oparkanienie nowego cmentarza grzebalnego tamże za sumę rs. N. wyraźnie N. poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym.

Kwit kasy N. za złożone vadium w kwocie rs. 139, k. 84 dołączam które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o nadesłanie na mój koszt do N. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia miesiąca N. roku N. (tu wyraźny podpis imienia i nazwiska.)

Łomża d. 25 Września (7 Paźdz.) 1862 r.
Radca Kolegialny, w z. Wierniewicz.

(N. D. 5272) *Naczelnik Powiatu Łomżyńskiego.*

W dniu 30 Października (11 Listopada) r. b. o godzinie 3ej po południu w biurze tutejszem odbywać się będzie in minus licytacja w trzecim terminie za podaniem sekretnie opieczętowanych deklaracji na entreprzyzę restauracji domu szkolnego w Tykocinie, sprawienie niektórych utensylji dla tejże szkoły i wystawienie nowej drwalni z kloaczką anszlagowanych na rs. 1,194 kop. $20\frac{1}{2}$, a to pod warunkami w tym celu spisanemi i złożeniem vadium 1/10 części sumie powyższej wyrównywającego to jest rs. 119 kop. 42.

O czem zawiadamiając interesowaną publiczność nadmieniam, że anszlagi i warunki codziennie w mem biurze przejrzane być mogą.

Wzór do deklaracji.

Wskutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego z dnia 25 Września (7 Października) 1862 r. N. 27,564 podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się entreprzyzy restauracji domu szkolnego w Tykocinie, sprawienie niektórych utensylij dla tejże szkoły i wystawienie nowej drwalni z kloaczką za sumę rs. . . . wyraźnie . . . poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami przedlicytacyjnemi objętym, kwit kasy N. na złożone w niej vadium rs. 119 kop. 42 dołączam, który w razie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę, lub o odesłanie na mój koszt do N. upraszam. Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. d. . . Mca . . . roku N.

(tu wyraźnie podpisać imienia i nazwisko).

Łomża d. 25 Września (7 Paźdz.) 1862 r.
(3) Radca Kolegjalny, w z. Wierniewicz.

(N. D. 5523) *Брестъ-Литовская Коммисаріатская Коммисія.*

Объявляетъ, что въ Общемъ присутствіи ея будутъ производится 24 сего Октября переторжка на поставку въ магазины ея, въ Брестѣ двѣнадцати тысячь паръ подметокъ для рекрутъ Царства Польскаго предстоящаго набора.

Торги будутъ произведены изустныя, съ допущеніемъ присылки запечанныхъ объявленій, на точномъ основаніи главы 11, раздѣла 3, книги 1, части IV. свода военныхъ постановленій, по присылкѣ запечатанныхъ объявленій, отъ тѣхъ лицъ, которые лично или чрезъ повѣренныхъ будутъ участвовать въ изустныхъ торгахъ воспрещается, и подобныя объявленія не будутъ приняты ни въ какое соображеніе.

Лица желающія вступить въ изустный торгъ, обязаны до приступленія къ нему представить въ залогъ не менѣе 300 руб. 50 к. сер. и документы о своемъ званіи.

Запечатанныя объявленія должны заключать въ себѣ: а) согласіе принять подрядъ на точномъ основаніи; б) цѣну за каждую пару подметокъ и общую сумму по этимъ цѣнамъ на все требующіеся количество подметокъ: в) мѣстопрібываніе, званіе, имя и фамилія предъявителя; и г) мѣсяцъ и число когда объявленіе писано.

При запечатанномъ объявленіи, должны быть приложены документы о званіи предъявителя и залогъ въ 15% процентовъ общей суммы подряда по объявляемымъ цѣнамъ.

Надпись на пакетѣ въ которомъ запечатано объявленіе, должна быть слѣдующая: „объявленіе въ Брестъ-Литовскую Коммисаріатскую Коммисію къ назначенной такого то числа такого то мѣсяца переторжкѣ на поставку подметокъ для рекрутъ Царства Польскаго."

Залоги будутъ принимаемы на точномъ основаніи статей съ 1588 по 1842 тома X. Свода Гражданскихъ законовъ изд. 1857 г.

Утвержденіе последней цѣны, оставшейся на торгахъ будетъ зависѣть отъ Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Намѣстника въ Царствѣ Полскомъ.

Объявленія заключающея въ себѣ условія въ чемъ либо не согласныя съ прилагаемыми при семъ условіями, а также объявленія, при которыхъ не приложено будетъ залоговъ въ требующемся количествѣ будутъ оставлены безъ всякихъ послѣдствій.

Брестъ-Литовскъ 10 Октября 1862 г.

УСЛОВІЯ.

На поставку въ магазины Брестъ-Литовской Коммисіи двѣнадцати тысяцъ паръ подметокъ для рекрутъ Царства Польскаго предстоящаго набора.

Заготовленіе подметокъ должно быть произведено на общихъ правилахъ указанныхъ во II. главы III. раздѣла I книги IV. части сода военныхъ постановленій о подрядахъ военаго Министерства.

Подряжаемыя подметки должны быть не ниже утвержденныхъ образцовъ и имѣть длины четыре вершка и ширины два съ четвертью вершка. Подметки будутъ допущены къ пріему вырѣзанные изъ хорошихъ до дубленныхъ кожъ отъ воротка и полъ, но не должны быть путными или имѣть сырецъ иди большой закалъ; не допускается также глубокихъ проѣзей, проходящихъ далѣе половины толщины кожи. Отъ полы подметки должны быть вырѣзаны по перекъ къ кожи а не въ длины дабы къ кожу имѣли болѣе прочности.

Подмѣтки, который по свойству соковой или хлѣбной выдѣлки имѣютъ видъ слишкомъ свѣтлый, либо слишкомъ темный браковкѣ за этимъ не подлежатъ. Двѣ трети подметокъ должны быть въ дѣнюшкахъ не менѣе одной пары, но допускается къ пріему дѣнюшки и болѣе, также какъ и въ подошвахъ, а третья часть допускается къ поставкѣ по одиначкѣ (т. е. полупарныя отдѣльныя для каждаго сапога) но сходныя съ образцемъ и описаніемъ. Подметки выкроенныя отъ воротка, могутъ быть допускаемы въ длину и ширину дѣнюшки, лишь бы выходила опредѣленная мѣра подметокъ.

3. Подметки должны быть сданы въ магазины Коммисіи въ крѣпость Брестъ-Литовскъ.

4. Подметки подрядчикъ можетъ ставить со времени заключенія съ нимъ контракта, а окончательный срокъ назначается 15 Декабря настоящаго года.

5. Если бы по заключенію съ подрядчикомъ контракта потребовалось поставить подметокъ болѣе контрактнаго количества, то подрядчикъ долженъ поставить дополнительное количество безъ прекословно, въ срокъ который назначенъ и по той самой цѣнѣ, которыя состоится при настоящемъ подрядѣ. Равнымъ образомъ если бы потребовалось менѣе контрактнаго количества, то и въ этомъ случаѣ подрядчикъ претендовать не вправѣ.

6. Подрядчику, если онъ пожелаетъ, можетъ быть выдана въ задатокъ третья часть подрядной сумы, подъ особый залогъ рубль за рубль. Задаточные деньги должны вычитатся у подрядчика при каждой выдачѣ ему денегъ за поставленныя по договору вещи, въ той соразмѣрности, въ какой онъ получитъ задатокъ, т. е.: если подрядчикъ получитъ въ задатокъ 1/3 подрядной сумы, то должно вычитать у него 1/3 выданныхъ ему денегъ, если четвертую часть, то 1/4 и т. д. По мѣрѣ удержанія денегъ, будутъ освобождаться и залоги, подъ задаточныя деньги представленныя, если не будетъ въ виду явной неисправности подрядчика, но вовсякомъ случаѣ не удержанные задатки должны быть обезпечены залогомъ рубль за рубль.

7. Порядокъ сдачи заготовленныхъ подметокъ дѣлается слѣдующей: а) исполненіе поставки считается со дня предявленя вещей къ сдачѣ; для чего подрядчикъ самъ, или чрезъ повѣреннаго передъ завозомъ ихъ въ Коммисію подаетъ письменное объявленіе о томъ, какомъ количествѣ предъявляется къ сдачѣ; б) Коммисія въ тотъ же день, назначаетъ пріемщика, а поставщика снабжаетъ билетомъ, съ показаніемъ въ ономъ изъ объявленія поставщика количество подметокъ. По билету сему Смотритель Магазиновъ пропускаетъ на Коммисаріатскій дворъ; в) пріемщикъ исполняетъ обязанность свою по долгу присягѣ При разсмотреніи и опредѣленіи доброты подметокъ, онъ руководствуется выданнымъ ему образцомъ; г) пріемщикъ обязанъ производитъ пріемъ безъ всякаго замедленія съ 8 часовъ утра до 3 часовъ по полудни. пріемъ не производится только въ одни воскресные и праздничные дни; д) но пріемъ вещей пріемщикъ каждый день отмѣчаетъ на выданномъ Коммисіею поставщику билетѣ; сколько именно принято и сколько забраковано. По окончаніи пріема по билету пріемщикъ подписываетъ оный; е) принятыя подметки свидѣтельствуются особо наряженною Коммисіею, которыя о произведенномъ свидѣтельствѣ составляетъ надлежащіе акта по произведеніи свидѣтельства принятыхъ подметокъ прилагаются красные штемпеля Коммисаріатской Коммисіи и Управленія Брестъ-Литовскаго Коменданта, а за тѣмъ вещи переносятся изъ завознаго двора въ сортовой магазинъ. Если при свидѣтельствѣ вещей принятыхъ пріемщикомъ какая часть окажется несходною съ образцомъ, то забракованныя вещи немедленно возвращаются подрядчику и съ Коммисаріатскаго двора вывозятся, если поставщикъ не предъявитъ спора о годности ихъ. Представленіе забракованныхъ вещей считается какъ бы несуществовавшимъ; ж) поставщикъ недовольный браковкою вещей, имѣетъ право образцы забракованныхъ вещей, съ приложеніемъ къ нимъ своей печати и ярлыка свидѣтельствовавшихъ лицъ представить черезъ почту или по эстафетѣ, на счетъ виновныхъ, на разсмотрѣніе Канцелляріи Намѣстника Царства Польскаго; на ярлыкѣ, который прилагается къ таковымъ образцомъ, объяснитъ подробно причины, по коихъ вещи забракованы. Жалобу эту подставщикъ обязанъ принести не далѣе 8 дневнаго срока со дня браковки. За умышленное притѣсненіе подрядчика, обнаруженное слѣдствіемъ, виновные предаются военному суду; з) поставщику строго запрещается имѣть съ пріемщикомъ противу законные сдѣлки возпрещенныя статьями 1955, 1956 и 1958 тома X. свода законовъ гражданскихъ изданіи 1857 года; за нарушеніи сего поставщикъ подвергается взысканію опредѣленному статьями 1959, 1960, 1961 и 1962 того же X. тома; и) выданный Коммисіею поставщику, при завозѣ вещей, билетъ съ росписокою на ономъ пріемщика и съ засвидѣтельствованіемъ Смотрителя магазиновъ и Члена Коммисіи тогда когда будутъ освидѣтельствованы особою въ Коммисію, служитъ подставщику квитанціею въ пріемъ и въ самый день свидѣтельства представляется имъ и пріемщикомъ лично въ Брестъ-Литовскую Коммисію За неисполненіе сего, а равно и немедленность поставщику предоставляется право принесть жалобу Начальству но не далѣе какъ въ теченіи восьми дневнаго срока; і) по предъявленіи поставщикомъ и пріемщикомъ билета. Брестъ-Литовская Коммисія въ тотъ же день и не позже какъ на слѣдующій день, даетъ пріемщику предписаніе о запискѣ принятыхъ вещей въ приходъ, и въ тоже время дѣлаетъ распоряженіе объ удовлетвореніи поставщика деньгами за принятыя вещи непремѣнно въ теченіи двухъ недѣль со дня предъявленія билета. Если выдача денегъ будетъ промедлена болѣе двухъ недѣль со дня предъявленія билета, то поставщикъ имѣетъ право требовать уплаты неустойки на основаніи XII. пункта сихъ условій; к) при освидѣтельствованіи особо наряженнаго Коммисіею вещей и по забраковкѣ таковыхъ подрядчикъ или его повѣренный въ тоже время обязанъ безпрекословно перемѣнить; л) подрядчикъ неисправный считается, когда къ опредѣленнымъ срокамъ не представитъ для сдачи подряженныхъ у него подметокъ, а равно когда окажется въ поставкѣ подметокъ не сходность и образцами при освидѣтельствованіи ихъ особою Коммисіею, а уже по одобреніи оныхъ этою Коммисіею считается окончательный срокъ поставки

8. Въ обезпеченіе исправности подряда опредѣлаются залоги въ наличныхъ деньгахъ и билетахъ банковыхъ и другихъ кредитныхъ установленій, закономъ къ принятію въ залогъ дозволенныхъ на 15 процентовъ подрядной суммы. Залоги эти остаются въ казнѣ до совершеннаго окончанія подряда.

9. Въ случаѣ неисправной поставки на опредѣленные сроки вещей, Коммисія будетъ имѣть право искупить на счетъ подрядчика.

10. При неисправности подрядчика взыщется съ имѣнія его и представленныхъ имъ залоговъ; а) штрафъ по полу проценту на мѣсяцъ съ той суммы коей стоили по договорной цѣнѣ просроченныя поставкою вещи; б) полученныя въ задатокъ деньги сколько въ долгу на подрядчикѣ останется; в) дѣйствительный казенный убытокъ отъ передачи на его счетъ быть могущей по сравненію съ цѣнами подрядчика и г) согласно выпискѣ изъ журнала военнаго совѣта 30 Апрѣля 1846 г., проценты на всю слѣдующую казнѣ сумму, начиная исчисленіе ихъ черезъ мѣсяцъ со дня объявленія отвѣтчику или его законно уполномоченному окончательнаго расчета по день платежа. Въ прочемъ когда цѣны по коимъ произведена будетъ покупка вещей на счетъ подрядчика, не будутъ превышать подрядныхъ въ контрактѣ цѣнъ, то всякое по сему случаю сбереженіе предоставляется въ пользу казны.

11. Въ случаѣ какой либо претензіи со стороны подрядчика, всѣ споры должны быть рѣшаемы на основаніи русскихъ законовъ дѣйствующихъ въ имперіи; что отнакоже нелишаетъ подрядчика право въ случаѣ надобности, обращатся съ просьбами Г. Намѣстнику въ Царствѣ Польскомъ въ Канцелярію сего Намѣстника и къ непосредственно начальству Брестъ-Литовской Коммисаріатской Коммисіи.

12. Казна платитъ подрядчику неустойку въ слѣдующихъ случаяхъ: а) если подрядчикъ заключивъ узаконенныя залоги подъ задатки, не получитъ задаточныхъ денегъ въ теченіи двухъ недѣль со дня представленія залоговъ, то получаетъ неустойку по одному проценту за каждый слѣдующій за тѣмъ мѣсяцъ на ту сумму, которая не была ему выдано; б) если казна просрочитъ уплату денегъ слѣдующихъ подрядчику по контракту за поставленныя вещи болѣе двухъ недѣль со дня предъявленія билета о принятыхъ вещахъ, то за каждый слѣдующій за тѣмъ мѣсяцъ платитъ подрядчику въ неустойку по одному проценту съ невыданной ему своевременно суммы; в) неустойка отъ казны расчитывается по числу просроченныхъ дней полагая мѣсяцъ въ тридцать дней.

13. Платежъ за поставленныя вещи будетъ производитъ Брестъ-Литовскою Коммисіею.

14. Если бы до совершеннаго исполненія подряда постигла подрядчика смерть, въ такомъ случаѣ наслѣдники его или залогодатели, по всѣмъ статьямъ обязаны исполнить оный.

15. По окончаніи поставки вещей составляется расчетъ и выдается въ копіи подрядчику, который обязанъ не далѣе шести недѣль подписать на ономъ согласіе свое или неудовольствія. По истеченіи сего срока ни какія возраженія разсчетъ не принимаются.

16. Контрактъ съ обѣихъ сторонъ т. е. какъ казны такъ и подрядчика, долженъ быть соблюдаемъ свято и не нарушимо.

17. Во всѣхъ случаяхъ здѣсь не поименованныхъ руководствоватся общими правилами опредѣленными въ св. военныхъ постановленій соотвѣтствующими имъ законами гражданскими сколько эти послѣдніе, по свойству подрядовъ военнаго вѣдомства и по обстоятельствамъ дѣла прилежны быть могутъ.

Брестъ-Литовскъ 10 Октября 1862 г.

Временно, Управляющій Коммисіею,
Статскій Совѣтникъ,
Членъ Коммисіи,
Колежскій Совѣтники, Червинскій.

(N. D. 5555) *Командиръ Новогеоргіевской Крѣпостной Артиллеріи.*

Отъ Новогеоргіевской Крѣпостной Артиллеріи объявляется, что при Штабѣ оной, въ Крѣпости Новогеоргіевскъ, съ разрѣшенія Высшаго Начальства будутъ производится торги 7 Ноября аукціоные, на продажу негодныхъ вещей какъ то: мѣшковъ зарядныхъ отъ разрядки боевыхъ зарядовъ разныхъ калибровъ до 22,000, бумаги писчей до 11 пудовъ, соли поваренной до 5 пудовъ, пензы 1 1/2 фунта, шарлаку 6 1/2 фунта, воску пополамъ съ саломъ 1 пудъ 19 фунт., кенегъ кожанныхъ 48 паръ, негодной кожи до 8 пуд. 32 фунт., негодныя столовыя щетки, малярные кисти, и проч. стоющія по оцѣнкѣ до 10 руб; того же Ноября 9 числа публичные торги а 14 Ноября переторжка продажу негоднаго мастерскаго инструмента какъ то: долотъ, топоровъ, молотковъ, клещей, срубовъ, и тому подобныхъ инструментовъ всего въ общей сложности до 70 екземпляровъ, стоющей по оцѣнкѣ до 3 р.; стали оружейнаго лому до 204 п., мѣди съ припоемъ, желѣза до 57 п., мѣди желтой и чистой до 394 пуд., желѣза лому разнаго сорта отъ разломки оружія до 2790 пуд., жести 21 1/2 фунт., цынка 6 пуд. 25 1/2 фун., жести отъ ноженъ 26 1/2 фунтовъ, кожи негодной 12 пуд. 10 фунт., чугуна 4 пуда 38 фунт., дровъ въ щепкахъ полукубической мѣры до 1 1/2 саж., стоющіе по оцѣнкѣ до 4000 руб; негодной конской аммуниціи именно: хомутовъ 24, шлей 7, уздъ 31, недоуздковъ 21, седелъ 6, постронокъ веревочныхъ до 17 паръ, стоющая по оцѣнкѣ до 8 руб.

Торги будутъ производится вышеупомянутыхъ числъ съ 9 часовъ утра и до 2 по полудни, почему желающіе участвовать на торгахъ приглашаются прибыть въ выше помянутый Штабъ въ означенные числа съ залогами 1/10 части всей суммы по оцѣнкѣ продаваемыхъ съ публичнаго торгу предметовъ и свидѣтельствами на право допущенія къ торгамъ по военному вѣдомству. Подробныя условія торговъ и опись продаваемыхъ предметовъ будутъ желающимъ объявляемы въ Штабѣ ежедневно за исключеніемъ дней праздничныхъ, такъ равно могутъ быть показываемы и вещи назначенныя въ продажу.

Кр. Новогеоргіевскъ Октября 6 дня 1862 г.

(N. D. 5576) Komora Celna w Słupcy ogłasza iż 22 Października (3 Listopada) sprzedawać się będą na komorze rozmaite konfiskowane towary, wełniane, bawełniane i inne drobne, oszacowane na rs. 359 kop. 64.

(N. D. 5320) *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego*

Podaje do wiadomości publicznej iż w Biurze Górniczym w Dąbrowie odbywać się będzie w dniu 23 Października (4 Listopada) r. b. o godzinie 11 rano licytacja in minus przez deklaracje opieczętowane na wypuszczenie w entrepryzę dostawy łącznie z dowozem w latach 1863, 1864 i 1865 drzewa użytkowego z lasów prywatnych, do kopalń Węglowych galmanowych, rud żelaznych i glinki ogniotrwałej oraz do Zakładów i Budowl w całym Oddziale Dąbrowskim znajdujących się to jest:

a) dla Kopalń i Zakładów.

1. Budulcu średniego od 11 do 15" średnicy zrównanej 45' długości około sztuk 150 po rs. 2 za sztukę.
2. Krokiew od 7 do 8" średnicy 45' stóp długości około sztuk 5200 po kop. sr. 80 za sztukę.
3. Łat łupnych 5 do 6" średnicy 36' stóp długości około sztuk 300 po k. sr. 35 za sztukę.

dla Budowl i Machin.

4. Budulcu wielkiego 16 do 18" średnicy zrównanej około stóp sześciennych 3742 po kop. 8,1 za stopę.
5. Budulcu średniego 11 do 15" średnicy zrównanej około stóp kw. 11061 po kop. 5,4 za stopę.
6. Budulcu małego po 9 i 10" średnicy zrównanej około stop sześciennych 5316 po k. 5, za stopę.
7. Krokwi od 6 do 8" średnicy zrównanej około stóp sześciennych 802 po kop. 2,7 za stopę.
8. Łat dachowych 3 do 4" średnicy zrównanej w całej długości około sztuk 600 po cenie k. 10 za sztukę.

Każdy więc ubiegający się o powyższą dostawę drzewa obowiązany złożyć w kasie Górniczej w Dąbrowie na vadium rs. 577 i na koszta ogłoszeń rs. 15 i na złożone kwoty uzyskane kwity dołączyć do deklaracji podać się winnej na pół godziny w cześniej przed terminem licytacji podług następującego wzoru.

W skutek ogłoszenia Wielmożnego Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego z dnia 28 Września (10 Października) b. r. Nr. 4495; podaję niniejszą deklaracją iż podejmuję się dostawy drzewa z lasów prywatnych w latach 1863/5 do wszystkich kopalń węglowych galmanowych rud żelaznych i glinki ogniotrwałej oraz do Zakładów Budowl i Machin w całym Oddziale Dąbrowskim znajdujących się, po cenie łącznie z dowozem, tu wymienić cenę liczbą i literami na każdy szczegółowo gatunek drzewa za sztukę i stopę poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym przezemnie odczytanych i podpisanych.

Przytem dołączam kwit kasy Górniczej w Dąbrowie na złożone w niej vadium rs. 577 i na koszta ogłoszeń rs. 15, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam lub przez umocowanego N. odbiorę.

Stałe zamieszkanie moje jest w N najbliżej stacji pocztowej w N. Powiecie N. Gubernii N.

Pisałem dnia N. miesiąca N. 1862 r.
(podpisać imie i nazwisko.)

Deklaracje winny być pisane na papierze stęplowym ceny kop. 15 wyraźnie i czytelnie bez żadnych przekreśleń i skrobań lub dodatków i mieć adres do Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Zachodniego, deklaracja na dostawę drzewa w przeciwnym bowiem razie lub podane później jak wyznaczono termin i nie podług formy wskazanej przyjęte nie będą.

Warunki do licytacji niniejszej mogą być przejrzane codziennie w godzinach służbowych wyjąwszy świąt uroczystych w biurach Wydziału Górnictwa lub w biurze Okręgowym w Dąbrowie.

Dąbrowa d. (28 Września) 10 Paźdz. 1862 r.
Hempel.

(N. D. 5402) *Zarządzający Zakładem Warzelni Soli w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości że w dniu 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w biurze Zakładu przez rozpieczętowanie podanych deklaracji licytacja na dostawę dla Zakładu Warzelni Soli w Ciechocinku następujących materjałów:

1. Oleju lnianego wiader 3 od ceny rs 4 k. 20; 2 bawełny kręconej na knoty funt. 30, od ceny k. 48; 3. blejwasu czystego funt. 150, od ceny k. 13 i 1/2; 4. salamoniaku funt. 20, od ceny k. 38 1/2. 5. tektury 1/4" g. 2 st. w kw. arkuszy 20 od ceny k. 29 1/2; 6. tygli grafitowych po mark. 14 sztuk 2 po mark 12 sztuk 2, po mark. 8 sztuk 2, sztuk 6, od ceny k. 76 1/2; 7. konopi czesanych czystych funt. 500, od ceny k. 15; 8. cyny angielskiej w prętach funt. 25, od ceny k. 50; 9. kredy w kamieniu funt. 50, od ceny k. 2 1/2; 10. łoju topionego czystego funt. 800, od ceny k. 15; 11. pędzli mularskich dużych sztuk 20, od ceny k. 49 1/2; 12. dratwi konopnych funt. 150, od ceny k. 20 (dwadzieścia); 13. stali angielskiej gustha 1" kw. funt. 80, a 1 1/2" kw. funt. 40, funt. 120, od ceny k. 36. 14. stali angielskiej swejsthal funt 80, od ceny k. 33 1/2; 15 gwoździ szpernali kutych z giętkiego żelaza kopa wagi funt 6 po 7" długości kóp 20 od k. 68; 16. gwoździ szpernali maszynowych z giętkiego żelaza kóp 20, wagi funt. 6 po 7" od ceny k. 50; 17. gwoździ szpernali łatnali kutych z giętkiego żelaza kóp 150, wagi funt. 1 3/4 po 5 i 1/2" długości od ceny k. 30; 18. gwoździ szpernali łatnali maszynowych z giętkiego żelaza kóp 50, z wagi funt 1 3/4; po 5 1/2" długości od ceny k. 22 1/2; 19. gwoździ bretnali kutych z giętkiego żelaza kóp 100 wagi funt. 1 1/4, od ceny k. 20; 20. gwoździ bretnali maszynowych z giętkiego żelaza kóp 100 wagi 1 1/4, od ceny k. 15; 21. gwoździ gontali większych kutych kóp 30 od ceny k. 18; 22. gwoździ zamkowych kutych kóp 50, od ceny k. 18; 23 gwoździ półzamkowych kutych kop 20; od ceny k. 15; 24 miedzi nowej w prętach 1 1/4" grubości funt. 50, od ceny k. 59 1/2; 25. swiec łojowych czystych po 5 na funt, funt 900. od ceny k. 19 3/4; 26. szufli olszowych dużych sztuk 250, od ceny k. 16 1/2; 27. skóry mastrychtowej w samych grzbietach podług okazanej próby funt. 100 od ceny k. 74; 28. pilników angielskich grubo nacinanych 16" długości, w ostrzu 1 1/4" kw. grub. sztuk 4 od ceny k. 90; 29. pilników angielskich grubo nacinanych płaskich 18" długości 13/4" szerokości 1/2" grubości sztuk 6, od ceny kop. 90; 30. pilników angielskich grubo nacinanych półokrągłych 14" (1 w boncie) sztuk 8 od ceny kop. 49 1/2; 31. pilników angielskich grubo nacinanych płaskich 14" długości (1 w boncie) sztuk 20 od ceny kopiejek 49 1/2; 32. pilników angielskich drobno nacinanych płaskich 12" długości (vorfeinlen) sztuk 6 od ceny kop. 49 1/2; 33. pilników angielskich drobno nacinanych półokrągłych 12" długości (vorfeilen) sztuk 5 od ceny k 49 1/2; 34. pilników angielskich drobno nacinanych trzy kończastych 3 po 4" długości 3 po 8" długości sztuk 6 od ceny kop. 22 1/2.

Materjały te mają być dostarczone do samego magazynu kosztem dostawcy najpóźniej do dnia 1 Grudnia 1862 r.

Przystępujący do licytacji winien złożyć na vadium 1/10 część wartości licytowanego przedmiotu i takowe złożyć do depozytu kasy Zakładu, kaucja wymaganą jest w 1/4 części licytowanego materjału

Bliższe warunki dotyczące tej licytacji przejrzeć można każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne w biurze Naczelnika Kancelarii Banku Polskiego i w biurze Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli.

Ciechocinek d. 24 Sierpnia (10 Września) 1862 r.
Rejewski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli w Ciechocinku z d. 29 Sierpnia (10) Września r. b. N. 2535 składam niniejszą deklaracją, mocą której obowiązuję się dostarczyć Zakładowi Warzelni soli (tu wymienić materjał oraz cenę literami, a to najpóźniej dnia 1 Grudnia r. b. przyjmując wszelkie warunki licytacyjne, jakie mi w zupełności są znane.

Kwit kasy na złożone vadium załączam, po które wrazie nieutrzymania sam się zgłoszę. mieszkam...... pisałem dnia....... podpis.......

Adres do własnych rąk Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli w Ciechocinku.

(N. D. 5403) *Zarządzający Zakładem Warzelni Soli w Ciechocinku.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 2 (14) Listopada r. b. o godzinie 10 z rana odbywać się będzie w biurze Zakładu przez rozpieczętowanie podanych deklaracji licytacja na dostawę dla Zakładu Warzelni Soli następujących materjałów a mianowicie:

1. Wapna nielasowanego czet. 500, od ceny rs. 2 kop. 45 1/2.
2. Łat tartych sosnowych prostych bez sęków 1 3/4" grub. i 2 1/3" grub. 24' dług. sztuk 240 od ceny kop. 22 1/2.
3. Łat tartych drągowych sosnowych prostych bez sęków 2 i 3" grub. 20' dług. sztuk 2,400 od ceny kop. 10 1/4.
4. Drągów większych prostych do ogrodzeń ociosanych i ostruganych, w odziemku 4 do 4 i 1/2" grub. 33' dług. sztuk 240 od ceny kop. 18.
5. Drągów mniejszych prostych do ogrodzeń ociesanych i ostruganych. w odziemku 1 1/2 do 2" grub. 20' dług. sztuk 120 od ceny kop. 8.
6. Dachówki karpiówki dobrze wypalonej i wyrobionej bez marglu, rysów i skaz sztuk 15000, od ceny za tysiąc rs. 14 kop. 98 1/2.
7. Cegły ogniotrwałej angielskiej (marce coven) sztuk 2000, od ceny za sztukę kop. 6.
8. Bali sosnowych 2" grub. 17, dług., 12 do 13" szero. sztuk 180, od ceny kop 89.
9. Tarcic sosnowych 1 1/2" grub. 17' dług. 12 do 13" szerok. sztuk 60 od ceny kop. 63.

Tarcic sosnowych 1" grub. 17' dług., 12 do 13" szerok. sztuk 60, od ceny kop. 49 3/4.

Materjały te mają być dostarczone do samego magazynu kosztem dostawcy najpóźniej do d. 1 Grudnia r. b. wyjąwszy wapna.

Przystępujący do licytacji winien złożyć na vadium 1/10 części wartości licytowanego przedmiotu, i takowe złożyć do depozytu Kasy Zakładu. Kaucja wymaganą jest w 1/4 części licytowanego materjału.

Bliższe warunki dotyczące tej licytacji przejrzeć można każdodziennie wyjąwszy dni świąteczne w biurze Naczelnika Kancelarji Banku Polskiego, oraz w biurze Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli.

Ciechocinek d. 29 Sierpnia (10 Wrześ.) 1862 r.
Rejewski.

Wzór do deklaracji.

Stosownie do ogłoszenia Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli w Ciechocinku z dnia 29 Sierpnia (10 Września) r. b. Nr. 2535 składam niniejszą deklaracię mocą której obowiązuję się dostarczyć Zakładowi Warzelni Soli (tu wymienić materjał oraz cenę literami) a to najpóźniej do dnia 1 Grudnia r. b. przyjmując wszelkie warunki licytacyjne, jakie mi w zupełności są znane.

Kwit kasy na złożone vadium załączam, po które w razie nieutrzymania sam się zgłoszę.

Mieszkam . . . .
Pisałem dnia . . . .
Podpis . . . .

Adres do własnych rąk:
„Zarządzającego Zakładem Warzelni Soli w Ciechocinku".

(N. D. 5556) *Płocko-Augustowski Ober-Prowiantmejster.*

W biurze W-go Naczelnika Powiatu Augustowskiego będą odbywać się głośne in minus licytacje d. 25 Października (6 Listopada) i dat 29 (10) tychże miesięców, na reperacje tamecznego prowiantskiego magazynu od sumy 295, rs. 3 k. i tamże wybudowanie nowej czatowni od sumy 383 rs. 64 1/2 kop.; przeto wzywam osoby interesowane, aby w powyższych terminach zgłosić się zechcieli do biura wymienionego, gdzie plan, anszlag i warunki tej entrepryzy, mogą przejrzeć codzień, w godzinach biurowych.

Nowy Dwór 11 Października 1862 r.
Za Płocko-Augustowskiego
Ober-Prowiantmejstra,
Pomenik, Radca Dworu Łucki.

(N. D. 5594) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Elżbiety z Tokarskich po Rochu Kowalewskim pozostałej wdowy w imieniu własnem, oraz jako matki i głównej opiekunki nieletnich swych dzieci, jako to: Ludwika i Franciszka Kowalewskich, Antoniego Rzadkowskiego jako przydanego opiekuna tychże nieletnich we wsi Pikutkowie Okręgu Włocławskim zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Józefa Kleczkowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod N. 590 przy ulicy Długiej mieszkającego obrane mających, w poszukiwaniu sumy rs. 142 kop. 50. z procentem 5% od dnia 18 (30) Czerwca 1858 r. liczyć się winnym kosztów procesu rs 14 zasądzonych, kosztów wyjęcia i doręczenia wyroków rs. 4 kop. 18 1/2, oraz kosztów egzekucyjnych do Andrzeja i Marjanny małżonków Otockich obywateli i właścicieli nieruchomości dawniej pod N. 252 obecnie pod N. 256 w mieście Włocławku położonej, tamże mieszkających, protokółem Mikołaja Magnusskiego Komornika przy Trybunale tutejszym w dniu 15 (27) Marca 1862 r. sporządzonym, zajętą i zaaresztowaną w drodze przymusowego wywłaszczenia została:

NIERUCHOMOŚĆ,

w mieście Włocławku Okręgu Włocławskim przy ulicy Przechodniej, dawniej pod N. 252 obecnie pod N. 256 na gruncie czynszowym, łok. kw. 840 przybliżonym sposobem wynoszącym, pod Okręgiem Sądu Pokoju Okręgu Włocławskiego w gminie miasta Włocławka położona, prawem własności do egzekwowanych dłużników małżonków Otockich należąca, i w ich posiadaniu zostająca, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążona.

Nieruchomość powyższa składa się z następujących zabudowań:

1. Z domu parterowego w podwórzu z bali, w słupy, w połowie dachówką karpiówką w połowie holenderką krytego, trzy kominy murowane mającego.
2. Z chlewka w słupy z drągów słomą krytego.
3. Z ogródka warzywnego płotem z drągów i dwóch słupków ogrodzonego.
4. Z kloaki z bali w słupy o dwóch sedesach deskami krytej.
5. Parkanu o siedmiu przęsłach z których dwa bez okapów, o dwóch bramach i furtce na żelaznych zawiasach.
6. Z podwórza niebrukowanego.

Procz powyżej opisanych zabudowań innych nie ma, lokal zajmuje Szymon Makowski, który jak oświadczył mieszka w procencie od wypożyczonej sumy egzekwowanym dłużnikom i dopłaca rocznie rs. 5 kop. 40, połowa domu zajęta jest na piekarnią dla pułku Niżegorodzkiego z której dochód roczny rs. 46 kop. 50 wynosi resztę lokalu zajmują właściciele domu.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedaża dyrygującego Józefa Kleczkowskiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 590 mieszkającego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I. złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopiach doręczone zostało:

1. Feliksowi Chruszczakowskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju Ogu Włocławskiego w mieście Brześciu Kujawskim mieszkającemu i urzędującemu, na ręce własne.
2. Ludwikowi Zarembie Prezydentowi miasta Włocławka tamże zamieszkałemu na ręce własne.

Obudwom d. 2 (14) Kwietnia 1862 r.

Wniesione do księgi wieczystej powyższej nieruchomości d. 9 (21) Czerwca 1862 r. a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej wpisane zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego Gubernii Warszawskiej w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 4 (16) Września 1862 r.

Sprzedażą dyrygować będzie Józef Kleczkowski Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1861 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego Gub. Warszawskiej w Warszawie d. 23 Czerwca (5 Lipca) 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

Po odbyciu w dniach 4 (16) Września, 18 (30) Września 2 (14) Października 1862 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży termin do czwartej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia oznaczony został na dzień 15 (27) Listopada 1862 r. godzinę 10 z rana w Wydziale I Trybunału.

Licytacja przygotowawcza zacznie się od sumy rs. 250 przez popierającego sprzedaż postąpionej.

Warszawa d. 9 (21) Października 1862 r.
Radca Dworu, Zgórski.

(N. D. 5593) *Pisarz Trybunału Cywilnego Gubernii Lubelskiej w Lublinie.*

W zastosowaniu się do art 682 K. P. S. zawiadamia, iż na żądanie Eufemii-Franciszki-Barbary 3ch imion Ungiertowej wdowy w mieście Lublinie zamieszkałej, i zamieszkanie prawne obrane mającej u Władysława Sielskiego Patrona w Lublinie pod Nr. 356 zamieszkałego, w poszukiwaniu od SSrów Henryka Olendzkiego właściciela dóbr Wierzchowiny w Okręgu Krasnostawskim, Gubernii Lubelskiej położonych, a mianowicie, od Ludwiki z hr. Ostrorogów Olendzkiej wdowy, jako matki i głównej opiekunki nieletnich: Jana, Aleksandry, Heleny i Marjanny Olendzkich po rzeczonym Olendzkim, pozostałych dzieci, we wsi Dąbin, Okręgu Krasnystawskim, Gubernii Lubelskiej zamieszkałej, sumy rs. 1650 z procentem i kosztami, aktem Antoniego Grochowskiego Komornika w dniach 24 i 28 Marca (5 i 9 Kwietnia) 1861 r. sporządzonym, zajęte zostały na przymuszone wywłaszczenie w drodze subhastacji dobra ziemskie Wierzhowina w Okręgu Krasnystawskim, Gubernii Lubelskiej, parafii Chłoniów położone, prawem własności do pomienionych SSrów Henryka Olendzkiego należące, a to wraz z inwentarzami żywemi i martwemi, oraz meblami pokojowemi dzierżawcy Włodzimierzowi Bobrownickiemu wraz z dobrami do użytku oddanemi.

Dobra te składają się z folwarku Wierzchowina, i z wsi zarobnych Wierzchowina i Majdan mają ogólnej rozległości mniej więcej m. 3200. miary nowopolskiej, a w szczególności gruntów ornych dworskich m. 910, łąk m. 80, ogrodów m. 31, pod lasem i zaroślami m. 1320, gruntów włościańskich m. 802 pod zabudowaniami, drogami, granicami i nieużytkami m. 40.

Gleba ziemi w większej części jest pszenna będąca ciężką borowiną, a wreszcie glinka, łąki na pokładzie torfowym las w części młodociany, w większej atoli części same tylko zarośla. Dobra te stanowią jednę przestrzeń cudzemi własnościami nie przedzieloną.

Zabudowania w części są murowane, w większej atoli części drewniane, kryte gontami, dranicami lub słomą, znajdują się w połowie w stanie dobrym.

Zasiewy uskutecznione w r. 1861 były takie: pszenicy kor. 130, żyta kor. 110, owsa kor 180, jęczmienia kor. 30, grochu kor. 10, hreczki kor. 20, kartofli kor. 15.

Włościan osiadłych jest 51, którzy opłacają okupu wraz z czynszem rocznie rs. 1077 kop. 5

Propinacja przynosi dochodu rocznie rs 225.

Dobra te są w dzierżawie Włodzimierza Bobrownickiego, dzierżawa expiruje w d. 12 (24) Czerwca 1870 r. dzierżawca płaci czynszu rocznie rs. 1997 kop. 17 1/2.

Inwentarz żywy razem z dobrami, zajęty jest taki: koni 15, źrebiąt 6, buchaj 1, wołów 4, krów 19, jałownika 30, prócz tego inwentarz martwy odpowiedni i meble pokojowe znajdują się opisane w akcie zajęcia, inwentarze te oraz meble oddane są dzierżawcy do użytku razem z dobrami,

Podatki dworskie z dóbr zajętych opłacające się, wynoszą rocznie rs 546 kop. 97.

Protokół zajęcia doręczony został w kopiach przez woźnego Antoniego Szymańskiego Piotrowi Certowiczowi wójtowi gminy Wierzchowiny dnia 28 Marca (9 Kwietnia) 1861 r. zaś przez woźnego Pawła Miklaszewskiego Pisarzowi Sądu Pokoju Okręgu Krasnystawskiego d. 4 (16) Maja t. r. obydwom do rąk własnych.

Zajęcie to wniesione zostało do księgi wieczystej dóbr Wierzchowiny d. 14 (26) Lipca 1862 r. a do księgi zaaresztowań w biurze Pisarza Trybunału Lubelskiego utrzymywanej d. 21 Lipca (2 Sierpnia) t. r.

Obszerniejszy opis dóbr zajętych znajduje się w protokółach zajęcia oszacowania i w zbiorze objaśnień i warunków licytacyjnych, które tak u Pisarza Trybunału jak i u Patrona sprzedaż popierającego przejrzane być mogą.

Pierwsza publikacja warunków licytacyjnych odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego Gubernii Lubelskiej w Lublinie d. 6 (18) Września 1862 r. o godzinie 10 z rana a następnie co dwa tygodnie.

Sprzedaż popiera Władysław Sielski Patron w Lublinie pod N. 356 zamieszkały.

Lublin d. 21 Lipca (3 Sierpnia) 1862 r.
Barchwic, Pisarz Tryb.

Po odbytych publikacjach zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych wyrokiem Trybunału Lubelskiego na d. 4 (16) Października b. r. zapadłym, termin do przygotowawczego przysądzenia dóbr Wierzchowiny na audjencji Trybunału Cywilnego w Lublinie odbyć się mającego na dzień 23 Października (4 Listopada) r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony został.

Za sprzedają się dobra popierająca sprzedaż Ungiertowa ofiaruje rs. 35370 kop. 58 i od tej sumy rozpocznie się licytacja.

Lublin 4 (16) Października 1862 r.
Władysław Sielski, Patron.

(N. D. 5569)

Podpisany Patron Trybunału w Warszawie przy ulicy Św-Jerskiej pod Nr. 1776 a. zamieszkały, w imieniu Jana-Pomian Suskiego obywatela w Warszawie pod Nr. 103 mieszkającego, jako Ojca i Głównego Opiekuna nieletnich: a) Józefy-Aleksandry, b) Genowefy-Aleksandry, i c) Witolda-Walentego-Grzegorza, w małżeństwie z niegdy Florentyną-Apolonią-Marjanną z Rybickich żoną swą spłodzonych dzieci, i Korneljusza Łosiewskiego Urzędnika Kontrolli Skarbowej, w Warszawie pod Nr. 545 mieszkającego, jako przydanego opiekuna wyżej wymienionych nieletnich Suskich, tudzież w imieniu Pauliny z Kiersztów 1o voto po Karolu Hoffmann pozostałej wdowy, 2o na teraz Juljana Burchardt małżonki, czyli obojga małżonków Burchardt, we wsi Stułosna, w Okręgu Warszawskim mieszkającego, sprawujących główną opiekę nad nieletniemi: a) z Anną-Dorotą, b) Pauliną-Klementyną i c) Karolem-Wilhelmem, po wspomnionym Karolu Hoffmann pozostałemi dziećmi, i Franciszka Niedziałkowskiego, obywatela w Warszawie pod Nr. 603 mieszkającego, jako przydanego opiekuna tychże nieletnich Hoffmanów, wiadomo czyni: że z mocy uchwały Rady Familijnej, pod powagą Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału I. dnia 4 (16) Października 1860 r. nastąpionej, wyrokiem Sądu Apelacyjnego Królestwa Polskiego, daty 16 (28) Listopada 1861 r. zatwierdzonej:

NIERUCHOMOŚĆ,

w Warszawie przy ulicy Wilczej pod Nr. 1691 położona, z tytułu spadku do wymienionych wyżej nieletnich Suskich należąca, zaś z mowy uchwały Rady Familijnej pod powagą Sądu Pokoju Okręgu i miasta Warszawy Wydziału II. dnia 21 Października (2 Listopada) 1857 r. nastąpionej, a decyzją Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 30 Listopada (12 Grudnia) t. r. zatwierdzonej.

KOLONIA,

w wsi Targówku pod Nr. 11 w Okręgu Warszawskim położona, a do nieletnich również wyżej wymienionych Hoffmanów należąca, w drodze beneficjalnej przez publiczną Sądową licytację w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 sprzedane będą mianowicie: pierwsza przed W. Komosińskim, a druga przed W. Dyamentem Sędziami wyżej wymienionego Trybunału, jako Delegowanemi.

Licytacja pierwszej rozpcznie się od sumy rs. 1627 kop. 20 1/4, zaś drugiej, od sumy rs. 300, jako szacunków szczegółowemi taksami przez biegłych w tym celu zamianowanych sporządzonemi ustanowionych.

Obszerniejsze opisy i same taksy, jako też warunki licytacyjne, są do przejrzenia w Kancelarji Wydziału III. Trybunału Cywilnego w Warszawie, i u podpisanego Patrona, w mieszkaniu jego wyżej wskazanem.

Termin do drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, a zarazem i do przygotowawczego przysądzenia oznaczony na dzień 25 Października (6 Listopada) r. b. na godzinę 9 1/2 rano.

Warszawa d. 1 (13) Października 1862 r.
Maciej-Kazimierz, Szypnicki.
Patron Trybunału.

LISTY GOŃCZE.

(N. D. 5196) *Sąd Policji Poprawczej Powiatu Warszawskiego Wydziału II.*

Wzywa wszystkie władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, ażeby na Ignacego Śliwińskiego lat 19 liczącego, katol ka czeladnika kowalskiego, do ksiąg ludności stałej w Gminie Dawidy Okręgu Warszawskim zapisano, a ostatecznie we wsi i Gminie Zbików zamieszkałego, obecnie przed wymiarem karzącej sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały, a wrazie dostrzeżenia ujęły, i pod ścisłą strażą sądowi naszemu, lub najbliższemu swego zamieszkania dostawić raczyły.

Warszawa d. 24 Września (6 Paźdz ier.) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Moczydłowski.

(N. D. 4755) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kalwaryjskiego.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako też i wojskowe nad bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Marcina Herbsta o usiłowane zabójstwo obwinionego, ostatnio w Kleszczówku gminie Kadaryszki Powiecie Sejneńskim zamieszkałego, obecnie przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, ściśle śledziły a po ujęciu do Sądu tutejszego dostawić zechciały. Rysopis ma lat 40, wzrostu dobrego, twarzy okrągłej, oczu niebieskich, włosów ciemnych, znaków szczególnych żadnych.

Kalwarja d. 31 Sierpnia (12 Wrześ.) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, w z. Wojciechowski.

(N. D. 4730) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Łomżyńskiego.*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Judkę Potasiewicza lat 30 liczącego, ze wsi Godlewa gminy Freda, Powiatu Augustowskiego pochodzącego, a czasowo we wsi Suikach i Starej Ławzie przebywającego, a o liczne kradzieże obwinionego i przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwracały, a w razie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawiły. Rysopis jego jest następujący: ma lat 30, wzrost średni, włosy na głowie i brodzie czarne, oczy siwe, nos mierny, chodził zwykle w kapocie nankinowej.

Łomża d. 24 Sierpnia (5 Wrześ.) 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Podbielski.

(N. D. 4586) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Kieleckiego.*

Wzywa władze wszelkie i osoby szczególne aby Brzyskiego Abrahama za ukrywanie kradzieży na karę skazanego zbiegłego śledzić, dostrzeżonego ująć i Sądowi tutejszemu lub najbliższemu dostawić raczyły, którego rysopis jest następujący: Brzyski Abraham wyznania Mojżesza, lat 50, żonę i dzieci mający, wzrostu miernego, twarzy okrągłej, oczów siwych, nosa grubego, włosów blond, zarostu na brodzie niedużego, jasno-blond, przed rokiem brodę miał ogoloną, ubrany w żupan popielaty nankinowy kroju starozakonnych, w kaszkiet, buty proste z dziurami, zbiegł z m. Pińczowa Powiatu Stopnickiego.

Kielce d. 16 (28) Sierpnia 1862 r.
Sędzia Prezydujący, Miciński.

(N. D. 4630) *Sąd Policji Poprawczej Wydziału Piotrkowskiego*

Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby na Antoniego Drogacz wyrobnika z wsi i gminy Niedospielin Okręgu Radomskiego Powiatu Piotrkowskiego pochodzącego o kradzież obwinionego, a przed wymiarem sprawiedliwości ukrywającego się, baczne oko zwrnciły a wrazie ujęcia Sądowi tutejszemu lub najbliżemu transportem pod strażą dostawić raczyły. Rysopis którego jest następujący ma lat 20 wzrostu małego włosów czarnych ust małych, twarzy ściągłej nosa miernego ócz piwnych, brody okrągłej ubranego w kapotę bajową długą koloru ciemnego spodnie zgrzebne koszulę białą z grubego płótna kaszkiet sukienny granatowy zdaszkiem.

Płock d 20 Sierpnia (1 Wrzesnia) 1862 r.
Sędzia Przydujący..
Assesor Kollegialny. Chmielińsk

DONIESIENIA PRYWATNE.

(N. D. 5259)

Dalszy ciąg Skorowidza do Dziennika Praw, czyli Tom II. zawierający w sobie Ustawy i Postanowienia Rządu do włącznie Tomu LVIII. D. p. mieszczące się, **wyszedł z druku, i sprzedaje się po cenie rs. 1 w mieszkaniu wydawcy ulica Długa N. 552**, i w Składzie głównym księgarni **J. Kaufman i F. Hösick, Krakowskie przedmieście** na przeciw **Bernardynów.**

(N. D. 5421)

Podpisanemu zaginęły dwa kwity depozytowe na złożoną przez niego kaucję do dzierżawy mostu w Krasnymstawie na lata 1858/60, na sumę rs. 199 k. 98 wydane, przez kasę ekonomiczną miasta Krasnegostawu na imie Uszera Dylion.

Ponieważ stosowne zastrzeżenie gdzie należy uczynione zostało i nikt z kwitów tych użytku mieć nie może, przeto znalzca raczy je oddać pod Nr. 2237 przy ulicy Nalewki.

Krasnystaw d. 3 (15) Października 1862 r.
Uszer Dylion.

(N D. 5612) *Sprostowanie.*

W Nrach 236 i 242 Dziennika Powszechnego zamieszczono obwieszczenie licytacji na sprzedaż 1343 sztuk drzewa z Leśnictwa Łuków, niniejszem prostuje się w tem, że cena do licytacji jest rs. 2645 kop. 81 1/2, wyraźniej rubli srebrem dwa tysiące sześćset czterdzieści pięć kopiejek ośmdziesiąt jedna i pół.

w Drukarni J. Jaworskiego.—Za pozwoleniem Cenzury.